Nr. 99 Piątek 30 Kwietnia 1880. Rok 70.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w mieiscu 5 centów pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 18 złr., półrocznie 8 złr., kwartalnie 4 złr., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 20 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 kwietnia.

W Hamburgu socyaliści niemieccy odnieśli przy wyborach walne zwycięztwo. Wybrany został znaczną większością głosów ich kandydat, traktyernik Hartmann. Jeden mandat poselski nic nie znaczy w parlamencie wobec istniejącego stosunku głosów, a jeden tryumf wyborczy nie stanowi jeszcze dowodu, że socyalizm robi dalsze postępy w społeczeństwie niemieckiem. Jestto prawdą niezaprzeczoną, ale pociechę tę zamąca cokolwiek fakt, że wybór odbywał się w jednem z największych miast Niemiec, gdzie dotąd stosunki społeczne nie były tak niepomyślne, żeby socyaliści liczyć mogli na znaczną liczbę głosów. Nadto jeszcze sam przebieg wyborów rzuca niekorzystne światło na te stosunki. Socyaliści muszą stanowić w Hamburgu wcale znaczną siłę, skoro tak łatwo przeprowadzili wybór swojego kandydata mimo zakazu zgromadzeń wyborczych. Do walki stanęli trzej kandydaci: liberalny, postępowy i socyalistyczny. Za pierwszym i drugim agitowały komitety na publicznych zgromadzeniach, dla poparcia drugiego zjechał nawet demonstracyjnie do Hamburga koryfeusz frakcyi postępowej w parlamencie niemieckim, Richter, i nie szczędził tam zabiegów, żeby zapewnić zwycięztwo swojemu stronnictwu. Kandydat socyalistów nie miał takiej pomocy, bo władza nie pozwoliła jego zwolennikom odbywać publicznych zgromadzeń, nazwisko zaś jego i stanowisko społeczne pewnie nie imponowało nikomu. Mimo to wszystko tajna agitacya socyalistów okazała się skuteczniejszą od pracy wszystkich komitetów.

Trafność poglądów ks. Bismarcka na sytuacyę znalazła w tym wyborze nowy dowód. Opinia publiczna w Niemczech była z początku dość nieprzychylnie usposobiona dla sprawy przedłużenia ustawy antisocyalistycznej na cały szereg lat, bo uważała już niebezpieczeństwo za zażegnane jeżeli nie odwrócone zupełnie. Ks. Bismarck nie podzielał tego zdania, oparł się wszelkiej opozycyi i z właściwą sobie stanowczością przeparł projekt ustawy. Zaraz potem wypadki w Rossyi przekonały społeczeństwo niemieckie, że ostrożność rządu wobec socyalizmu nie jest przesadzona. Twierdzenie, że między nihilizmem rossyjskim, socyalizmem niemieckim a komunizmem francuskim nie ma żadnego związku, nie ma pokrewieństwa, była tylko wymówką, na której nawet w braku faktów wykazujących przeciwny stan rzeczy, żaden przezorny mąż stanu polegać nie może. Ale fakta wykazujące pokrewieństwo między trzema powyższemi armiami socyalizmu zostały już nieraz stwierdzone. Wspominamy tu tylko o najświeższym, który jest zarazem najdobitniejszy. Głośna sprawa Hartmanna jest dowodem tego pokrewieństwa. Wszyscy zwolennicy ogólnej amnestyi we Francyi stali po stronie Hartmanna i przemawiali za jego uwolnieniem tak wytrwale i gorąco, jak w swoim czasie za rozszerzeniem amnestyi na wszystkich komunistów w ogóle. Niedawno równie gorąco ujęła się francuska prasa radykalna za wydalonymi z Francyi czterma socyalistami niemieckimi.

W ostatnim wyborze w Hamburgu zaszedł jeszcze jeden fakt polityczny, który w Niemczech zwróci na siebie uwagę. Jak powiedzieliśmy do Hamburga zjechał koryfeusz frakcyi postępowej Richter, aby poprzeć wybór kandydata postępowego. Głównym celem tej podróży nie było może zdobycie jednego mandatu, lecz zaznaczenie stanowiska postępowców wobec socyalistów. Richter demonstracyjnie występował przeciw socyalistom, aby odeprzeć insynuacye prasy inspirowanej, że między postępowcami a socyalistami zachodzi pokrewieństwo polityczne. Przewódca postępowców tłumaczył się, że jego stronnictwo głosowało przeciw ustawie antisocyalistycznej nie dla zasłonięcia socyalistów, których nienawidzi jako wrogów społeczeństwa, lecz dla salwowania zasad wolności, których opuścić nie może nigdy, chociażby to wychodziło na korzyść przeciwnika politycznego. Protest Richtera wystarczy do odparcia powyższej insynuacyi ale jego mowy agitacyjne w Hamburgu dostarczą prasie inspirowanej nowego pozoru do zarzutu, że postępowcy jeżeli nie rozmyślnie to bezwiednie forytują cele socyalistów prowadząc propagandę przeciw systemowi militarnemu wyłącznie ze stanowiska ekonomiczno-społecznego a bez względu na wyższe potrzeby i cele państwa. W ten sposób prasa inspirowana sparaliżowała już dawniej propagandę systematyczną liberałów a dziś sparaliżuje zapewne i agitacyę postępowców, najwytrwalszych dotąd przeciwników systemu militarnego, który silniej dziś stoi w Niemczech niż kiedykolwiek.

Rada państwa.

(*LXXX posiedzenie Izby poselskiej*).

† **Wiedeń,** 28 kwietnia. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*). Prezes Coronini zagaja posiedzenie o godzinie 11, udzielając naganę pos. Frc. Weberowi (z prawicy) za użyty wczoraj przeciw jednemu z mowców lewicy, ale niedosłyszany wyraz nieparlamentarny.

Na porządku dziennym dyskusya szczegółowa nad ustawą o taksie wojskowej.

Paragraf 1szy brzmi: „Do opłacania taksy wojskowej wedle § 55go ustawy o sile zbrojnej są zobowiązani:

1. Ci, którzy dla niezdolności do służby wojennej są wykreśleni z listy popisowych, a względnie odstawieni w ostatniej klasie wieku, w którym do popisów stawać są zobowiązani, lub po wystąpieniu z tej klasy;

2. ci, którzy w tejże klasie ostatniej lub po wystąpieniu z niej zostali uwolnieni na zasadzie § 17go ustawy o sile zbrojnej lub puszczeni na zasadzie § 41go *lit. c.* ustawy wojskowej;

3. ci, którzy przed ukończonem wysłużeniem w wojsku dla niezdatności do dalszej służby puszczeni zostali z wojska, a to w tym wypadku, gdy niezdatność do dalszej służby nie pociąga za sobą także niezdatności do zarobkowania, ani nie jest skutkiem czynnej służby wojskowej;

4. ci zobowiązani do służby wojskowej, którzy przed upływem przepisanego czasu powinności wojskowej (§ 4ty ust. o sile zbr.) wychodzą z monarchii austro-węgierskiej.

Co do tych, dla których to, co przewidziano tu w punktach 1szym, 2gim i 3cim, nastało jeszcze przed prawomocnością ustawy niniejszej, rozpoczyna się obowiązek opłacania taksy wojskowej za rok poprzedni (§ 18) z tym rokiem, w którym ustawa niniejsza wejdzie w życie.“

Pos. Dworski zwraca się przeciw zmianie uczynionej przez komisyę w projekcie rządowym co do ostatniego ustępu § 1go, mianowicie przeciw dodanym tu wyrazom: „na rok poprzedni“, przez co ustawa nabra-

---

O książkach i ludziach.

III.

Kreśląc charakterystykę cesarza Aleksandra, mówi Metternich, że była w nim dziwna mięszanina mězkich przymiotów i kobiecych słabostek. Aleksander miał umysł żywy i subtelny, ale brak mu było wszelkiej głębokości; błądził z równą łatwością, czy to dając się porywać fałszywym teoryom, czy też nie dowierzając nad miarę. Na sąd jego wpływały zawsze pewne ulubione idee, które go opanowywały bardzo szybko, i którym się z nadzwyczajną oddawał żywością. O wpływie tych idei robi Metternich oryginalne spostrzeżenie; zdaje mu się, że w ich rozwoju i upadku panował pewien system, a ponieważ Aleksander był człowiekiem zmiennym, a myśl jego niesłychanie ruchliwą, więc owe systematy bynajmniej z sobą nie kollidowały, ale następowały po sobie w porządku. Oddany najzupełniej temu systemowi, który na chwilę nad nim zapanował, przechodził cesarz różne jego stopnie, dopóki bezwiednie nie doszedł do wręcz przeciwnego. Panująca przez jakiś czas myśl nie zostawiała żadnego śladu w umyśle, i o tyle tylko działała na przyszłość, że cesarz, będąc nią zajęty, zaciągnął pewne obowiązki wobec sprzyjających jej osobistości. Ztąd wynikały dla umysłu i serca nader przykre kolizye, ztąd to wikłanie się pomiędzy ludźmi i stosunkami, które w najzupełniejszej z sobą były sprzeczności.

Uwagi Metternicha wybornie tłómaczą postępowanie cesarza z ks. Aleksandrem Czartoryskim i w ogóle jego stosunek do Polaków. W czasach, gdy w nim panował system liberalizmu i humanitaryzmu, oddał swą duszę zupełnie ks. Czartoryskiemu i Polakom, później gdy się idee zmieniły, nie na rękę mu były dawniejsze z księciem i z Polakami stosunki, i nie wiedział, jak się z nich uwolnić. Nie miał tej miary w sercu i umyśle, jaka przystoi panującemu, aby zbyt się nie poddawać wpływowi i urokowi pewnych osobistości.

Oryginalnem jest spostrzeżenie Metternicha, że owe systematy cara Aleksandra rozwijały się i upadały w pewnych równych, chronologicznych odstępach; mówi on, że dominująca idea potrzebowała około dwóch lat do zupełnego rozwinięcia się. W trzecim roku car był jej wiernym, podnosił ją do panującego systemu, z zachwyceniem słuchał każdego, kto przemawiał w duchu ulubionej idei. W czwartym roku, na widok jej konsekwencyi zaczął się odczarowywać, a w piątym z lekka już przechodził do nowej idei, najczęściej wprost przeciwnej tej, którą porzucał. Na poparcie swej hipotezy przechodzi Metternich w krótkich słowach opinie, jakie Aleksander w różnych wyznawał czasach. I tak powiada, że car w roku 1805, kiedy go poznał, był w całem tego słowa znaczeniu człowiekiem liberalnym, zawzięcie nienawidził wtedy Napoleona jako despoty i zdobywcy. W roku 1807 zapatrywania jego znacznej uległy zmianie, w roku 1808 był już ożywiony przyjaźnemi uczuciami dla cesarza Francuzów. Rok 1812 przyniósł nową zmianę, a Metternich jest tego zdania, że chociażby wtedy Napoleon nie był prowadził wojny przeciw Rossyi, to przecież Aleksander byłby go już nie lubił, gdyż dawne idee humanitarne i filantropijne, zaszczepione jeszcze przez La Harpa, na nowo odżyły w jego umyśle. W roku 1814 idee te były u szczytu swego rozwoju, w roku 1815 ustąpiły przed religijnym mistycyzmem, który w roku 1817 zamienił się na inne ideały. Gdy Metternich spotkał cara w roku 1818 w Akwizgranie, znalazł go zażartym obrońcą zasad monarchicznych i konserwatywnych, a otwartym nieprzyjacielem jakiejkolwiek tendencyi rewolucyjnej. Do roku 1823 zupełnie się cesarz nie zmienił, a później popadł w największą apatyę.

Jedynym może w dziejach dyplomatycznych wypadkiem miał być pojedynek pomiędzy monarchą a ministrem obcego państwa, pojedynek pomiedzy carem Aleksandrem a Metternichem. Powodem do tego była kwestya polska wśród kongresu wiedeńskiego.

Jeszcze podczas negocyacyj kaliskich porozumiewał się cesarz Aleksander z królem Frydrykiem Wilhelmem III o utworzenie Królestwa Polskiego pod berłem rossyjskiem i przyłączenie Saksonii do Prus. Metternich dowiedział się o tem i postanowił walczyć przeciw takiemu planowi z jak największą energią, obawiając się zbytecznego wzmocnienia Rossyi i Prus. Wiedząc jak dalece Austryi zamiar ten będzie nieprzyjemnym, nikt ani z rossyjskiej ani z pruskiej strony nie śmiał go z razu podnosić, i dopiero po kilku tygodniach obrad wiedeńskiego kongresu zwierzył się z nim cesarz Aleksander przed lordem Castlereagh.

Lord uwiadomił o tem natychmiast Metternicha, który będąc przekonanym, że ważne kwestye traktować można z carem Aleksandrem tylko w poufnych pogadankach, starał go się przekonać w cztery oczy o szkodliwości projektu. Aleksander był jednak pod tym względem nieugiętym, a dłuższy opór Metternicha wprowadzał go w wielkie rozdrażnienie. Konferencya z dnia 24 pazdziernika była pomiędzy nimi do tego stopnia burzliwa, że Aleksander udał się po niej do cesarza Franciszka, i oświadczył mu, że czując się osobiście obrażonym przez Metternicha, wyzwie go na pojedynek. Cesarz austryacki przedewszystkiem zwrócił uwagę Aleksandra na niewłaściwość takiego postępowania, ale widząc, że car trwa w swoim zamiarze, oświadczył mu, że Metternich z pewnością nie usunie się od honorowej akcyi.

Jakoż rzeczywiście w kilka godzin przyszedł do Metternicha hr. Ożarowski, adjutant cesarza Aleksandra, z żądaniem, aby kanclerz austryacki odwołał pewne wyrażenia, które powiedział pruskiemu ministrowi Hardenbergowi, opisując rozmowę z Aleksandrem. Metternich nie chciał temu zadosyć uczynić w żądanej formie, ale mimo to rzecz upadła, gdyż zapewne sam Aleksander, ochłonąwszy z pierwszego gniewu, uznał za niestosowne pojedynkować się z Metternichem.

Od tego czasu jednak nie bywał Aleksander w domu kanclerza, a nawet gdy się obydwaj spotykali w poufnych towarzystwach, ignorowali się wzajemnie, a zgromadzeni w Wiedniu dyplomaci przyzwyczaili się wkrótce nic nie zważać na ten dziwaczny stosunek. Dużo później dopiero podał car rękę Metternichowi w Akwisgranie.

Metternich miał mu bardzo za złe, że właśnie on, który przez dwa lata przed wiedeńskim kongresem rozbudzał w Polakach nadzieję, pierwszy wypowiedział, że odbudowanie państwa polskiego jest niemożliwem. Wypowiedzianem to było w nocie, którą hr. Razumowski wręczył kongresowi dnia 7 stycznia. Z tenoru tej noty spostrzegł już kanclerz, że szczere zaprowadzenie konstytucyi w Królestwie Polskiem nie leżało w zamiarach Aleksandra, ale że frazesami o zabezpieczeniu polskiej narodowości chciał tylko zręcznie wycofać się z obietnic, które poczynił Polakom.

W ogóle uwagi Metternicha o Aleksandrze bardzo dobrze illustrują postępowanie cara z Polakami i dla nas są może najważniejszą częścią ciekawych zresztą pamiętników.

łaby mocy wstecz obowiązującej, gdy tymczasem o użyciu funduszów zebranych z taksy wojskowej przed październikiem r b. ani mowy być nie może. Mowca podejmuje przeto ustęp ostatni w brzmieniu projektu rządowego i wnosi, aby opuszczono wyrazy: „za rok poprzedni.“

Pos. Kronawetter wnosi poprawkę do punktu 3go w tym duchu, żeby przez opuszczenie wyrazów: „nie pociąga za sobą także niezdatności do zarobkowania“ złagodzić przepis tego punktu, tak, że przy niezdatności do dalszej służby wojskowej, spowodowanej samąż służbą, zdatność do zarobkowania nie ma być tytułem obowiązku opłacania taksy wojskowej. Nadto wnosi mowca, aby dodano jeszcze osobny punkt 5ty.

Pos. Löblich wnosi poprawkę do punktu 3go w tym duchu, aby w razie stwierdzonej zaraz w pierwszym roku służby niezdatności do dalszej służby już ustał wszelki obowiązek opłacania taksy wojskowej.

Pos. Fux wnosi poprawkę, wedle której §. 1szy brzmiałby jak następuje: „Do opłacania taksy wojskowej są zobowiązani: 1. ci, których do służby wojskowej w armii stałej, w marynarce, w rezerwie uzupełniającej lub w landwerze nie było można pociągnąć; 2. ci, których na mocy §§. 17 i 40 ustawy o sile zbrojnej uwolniono od służby wojskowej lub z wojska puszczono; 3. ci, którzy przed upływem przepisanego czasu służby wojskowej emigrują z monarchii.“

Pos. Hackelberg wnosi, aby odesłano projekt do komisyi, z poleceniem wypracowania dwu projektów osobnych, z których jeden mówiłby tylko o pobieraniu taksy wojskowej, drugi o sposobie użycia zebranych z niej funduszów.

Pos. Herbst popiera wniosek preopinanta, rozwodząc się szeroko o niejasności ustawy, której nikt nie rozumie. Tak n. p. nie powiedziano w niej, kto ma właściwie płacić taksę wojskową Komisya prawdopodobnie ma na myśli rodziców, ale ustawa nie powiada tego, tak, że możeby pociągano do płacenia wuja, ciotkę i t. d. (*Wielka wesołość po lewicy*). I to nazywa komisya „ścisłością“! (*Ponowna wielka wesołość*). Od starosty więc zależałoby, czy kto płaciłby taksę, czy nie. Ale chociażby tylko rodzice płacić mieli, jakże to pogodzić z innemi przepisami? Za długi syna rodzice nie odpowiadają, a tu mieliżby płacić za niego chociażby może sam już miał dzieci? (*Wielka wesołość*). A co do pobierania taksy i wszystkiej pracy przygotowawczej, jakiż ciężar na gminie! (*Głosy z lewicy: wielka prawda!*) Komisya chce taksy nawet za r. 1879, i to tak, aby wpłynęła już w czerwcu. To dowodzi, że komisya nie ma wyobrażenia o trudnościach rozkładu i poboru tego podatku. (*Huczne oklaski z lewicy*).

Sprawozdawca komisyi, poseł Ryszard Clam-Martinic, zgadza się na wniosek Dworskiego i na poprawkę Kronawettera do punktu 3go, zwalcza zaś wszystkie inne poprawki.

Na wniosek z lewicy głosowanie nad wnioskiem Hackelberga o odesłanie do komisyi dzieje się imiennie. Za nim oświadcza się 145 głosów, przeciw niemu 153 głosów; wniosek przeto upada. Z polskich posłów byli nieobecni: Hausner, Wolski, Kamiński, Krzysztofowicz Józef, Rapoport, Schreiber, Smarzewski, Starzeński i Tarnowski; z Rusinów pos. Kowalski nieobecny, pp. Kułaczkowski i Ozarkiewicz głosowali za odesłaniem do komisyi; pos. Kallir tak samo głosował, a poseł Sochor usunął się od głosowania.

Idzie pod głosowanie poprawka Fuxa. Na wniosek lewicy znów głosowanie imienne. (*Wrzawa*). Za poprawką oświadcza się 122 posłów, przeciw niej 154, a więc upada.

Nakoniec po odrzuceniu w zwykłem głosowaniu wszystkich innych poprawek przyjęto §. 1szy w myśl wniosku Dworskiego i poprawki Kronawettera do ustępu 3go.

Paragraf 2gi: „Obowiązek opłacania taksy odnosi się: *a*) co do osób wymienionych w §. 1 ust. 1 i 3 do każdego roku lat służby wojskowej, które osoba ta byłaby musiała jeszcze odsłużyć, gdyby w chwili wykreślenia ze spisu, a względnie w ostatniej klasie wieku, nie była odstawiona, lecz asenterowana, lub gdyby nie była puszczona; *b*) co do uwolnionych i z wojska puszczonych do każdego roku lat służby, w którym istnieje tytuł uwolnienia lub puszczenia; *c*) co do wychodźców (§. 1 ust. 4) do każdego roku lat służby, które osoba ta byłaby musiała jeszcze odsłużyć.“ — przyjęto bez dyskusyi.

Paragraf 3ci: „Zwolnieni od taksy są: 1. niezdolni do zarobkowania. nie posiadający zarazem majątku; 2. ci, którzy są w zaopatrzeniu ubóstwa; 3. ci, którzy w myśl §. 18 ustawy o sile zbrojnej są pozwani do służby lub do pospolitego ruszenia, a to na ten rok, w którym ich do służby wzięto.“

Do paragrafu tego zabierają głos pp.: Fischer, Fux, Kronaweter, Scharschmid i Rechbauer. Uchwalono go z kompromisową poprawką Fischera i Fuxa, wedle której punkt 1szy brzmieć będzie: „ci, którzy w skutek ułomności na ciele lub na duchu nie mogą wyżywić siebie i swoich, a majątku nie posiadają.“ Odrzucono poprawkę Kronawettera, która domagała się pomieszczenia w punkcie 3 „członków rezerwy uzupełniającej“, a przeciw której oświadczył się komisarz rządowy, radca ministeryalny Weinmeister, bo ludzi tych wcale nie było można uwzględnić w ustawie dla oporu Węgier. Odrzucono także poprawkę Rechbauera, żądającą opuszczenia wyrazów: „lub do pospolitego ruszenia.“ Nakoniec przyjęto rezolucyę Scharschmida z wezwaniem do komisyi, aby zaprojektowała dodatek do § 3go w duchu zwolnienia pewnej jeszcze kategoryi osób.

Paragraf 4ty: „Obowiązek opłacania taksy ustaje: 1. przez śmierć; 2 w wypadkach, gdy nastają dla zobowiązanego okoliczności przewidziane w §. 3. ust. 1. i 2., na czas tychże okoliczności; 3. w razie wyemigrowania z jednej części monarchii do drugiej, w tej części, z której emigrował“ — przyjęto bez dyskusyi.

Paragraf 5ty: „Taksa wojskowa jest przeznaczona: 1. na zaopatrzenie inwalidów; 2. na zaopatrzenie potrzebujących pomocy wdów i sierot po gażystach i żołnierzach armii stałej (marynarki) i landwery, którzy polegli lub umarli w skutek ran lub znojów wojennych; 3. na wspomaganie rodzin urlopników, rezerwistów, członkow rezerwy uzupełniającej i landwerzystów. powołanych pod chorągwie w razie mobilizacyi. Powołani do służby w celach wojennych w myśl §. 18 ustawy o sile zbrojnej i rodziny członków powołanego pospolitego ruszenia stoją na równi z powołanymi do służby czynnej w armii.“

Do paragrafu tego, mianowicie przeciw niemu zapisywali się do głosu pp.: Aug. Weeber, Kronawetter, Auspitz i Tomaszczuk.

Pos. Weeber żąda nasamprzód połączenia z §. 5tym w dyskusyi §§ 6go i 7go, ktore brzmią:

Paragraf 6ty „Z dochodów z taksy wojskowej utworzony będzie zawiadowany przez ministra skarbu fundusz, a o stanie jego i użytku należy wnosić corocznie do Rady państwa zamknięcie rachunków ku zatwierdzeniu. Część funduszu tego, co do której osobny będzie rachunek, poświęcona szczegółowo na cele § 5go, punktów 1go i 2go. Do tejże części funduszów wpływać będzie w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa z umówionej między obiema częściami monarchii dorocznej sumy dwu milionów ta kwota, która przypada wedle kontyngensu rekruta (obecnie 1,142.530 zł.) wraz z urastającemi procentami.“

Paragraf 7my: „Prawo rozporządzania funduszem z taksy wojskowej należy do ministra obrony krajowej, a co do celów §. 5go, punktów 1go i 2go, w porozumieniu z ministrem wojny. Na wypadek wojny można użyć funduszu w myśl celów jego aż do szczętu. Należy jednak używać każdej cząstki funduszu tylko na właściwe jej cele w myśl § 5, punktów 1 i 2, a względnie w myśl §. 5, punktu 3.“

Pos. Weeber wykazuje niejasność wszystkich trzech paragrafów, szczególniej w zestawieniu między sobą, jako też z innemi paragrafami, która to niejasność posuwa się aż do sprzeczności. Są to bardzo ważne względy formalne, ale ważniejszy o wiele jest wzgląd konstytucyjny. Izba bowiem ma tu znów zrzec się prawa budżetowego, prawa stanowienia o użyciu funduszu, pozostawiając je rządowi. Samo zastrzeżenie, że Izba ma zatwierdzać dorocznie rachunki, nie jest jeszcze prawem budżetowem, bo Izba ma prawo z góry postanawiać, ile i jak co ma być użyte. Mowca oświadcza, że jest zwolennikiem taksy wojskowej, ale rozporządzenie funduszami musi w zupełności pozostać przy władzy ustawodawczej. Mowca wnosi przeto, aby odesłano §§ 5ty, 6ty i 7my do komisyi w celu przeobrażenia ich w duchu jego przemówienia.

Na tem przerwano obrady.

Koniec posiedzenia o godź. 4 min. 10. — Następne jutro.

Sprawozdanie

z czynności Wydziału krajowego za czas od 1 stycznia po koniec marca 1880.

(Dokończenie.)

Otrzymawszy od c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie zawiadomienie, że c. k. Ministerstwo handlu zwinęło szkołę koszykarstwa w Krakowie, udano się do tegoż Prezydyum z prośbą, ażeby wyjednało reaktywowanie powyższej szkoły. Zarazem przeznaczono na płacę nauczycielki koszykarstwa w krakowskiem seminaryum nauczycielskiem żeńskiem zasiłek na r. 1879 w kwocie 200 zł.

Ustanowiono dla kraj. szkoły parobków i dozorców gospodarskich w Dublanach drugiego dozorcę robót w osobie Antoniego Machera.

Udzielono Komitetowi wystawy etnograficznej Oddziału Czarnohorskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Kołomyi na urządzenie wystawy pomienionej subwencyę w kwocie 500 zł. w. a., z których 300 zł. w. a., tytułem bezzwrotnego zasiłku a 200 zł. w. a. tytułem zaliczki, którą Komitet winien będzie zwrócić Kuratoryi dla spraw przemysłu domowego i drobnego bądź w gotowiźnie bądź przez odstąpienie okazów dla wystawy zakupionych w równej wartości.

Wystosowano podanie do c. k. Ministerstwa rolnictwa z przedstawieniem potrzeby niezwłocznego użycia dosadnych i wyczerpujących środków w celu podniesienia chowu bydła w Galicyi, a to dla zapobieżenia szkodliwym skutkom nowej ustawy o zarazie bydła, oraz z prośbą, ażeby c. k. Ministerstwo na środki te wyjednało sobie dodatkowy kredyt na r. 1880 w odpowiedniej wysokości.

Wskutek odezwy c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie w sprawie założenia centralnej szkoły garncarstwa we Lwowie, przesłano temuż Prezydyum preliminarz kosztów założenia i utrzymania tej szkoły z oświadczeniem, że Wydział krajowy gotów przedłożyć Sejmowi krajowemu wniosek, ażeby na utrzymanie szkoły powyższej wyznaczył roczny zasiłek w kwocie 2000 zł., a w razie potrzeby przyszedł nadto w pomoc gminie miasta Lwowa odpowiednim zasiłkiem na pokrycie kosztów urządzenia szkoły; jedno i drugie wszakże pod warunkiem, że Wydziałowi krajowemu przyznane będzie prawo udziału w zarządzie szkoły.

Przyznano na utrzymanie szkoły koszykarstwa w Jarosławiu zasiłek na r. 1880 w kwocie 800 zł. w. a. i wypłacono takowy po potrąceniu zaliczki w kwocie 300 zł. udzielonej w styczniu 1880. Zarazem udano no się do ck. Prezydyum Namiestnictwa z prośbą, ażeby wyjednało dla szkoły powyższej na rok 1880 zasiłek z skarbu państwa w kwocie 500 zł.

Na dniu 8 stycznia r. b. zwołał Wydział krajowy posiedzenie krajowej Rady górniczej, której przedłożył sprawozdanie z czynności górniczych w r. z. i sprawozdanie komisyi naftowej wydelegowanej celem użycia kwoty 10.000 zł. w. a. dla zbadania głębszych pokładów ziemi, mianowicie w okolicach naftowych. W załatwieniu tych sprawozdań uchwaliła Rada górnicza przeznaczyć subwencye dla robót mających być wykonanemi w Kleczanach (pow. Nowy Sącz), w Ropie (pow. Grybów), w Ropiance (powiat Krosno) i w Berehach (pow. Lisko) czyniąc je jednak zależnemi od ponownego na miejscu zbadania terenów w Klęczanach i Ropie, i ułożenia warunków z właścicielami kopalń w Ropiance i Berehach. Dla skuteczniejszego i potrzebom kraju bardziej odpowiedniego badania jego geologicznych właściwości i mineralnych bogactw postanowiono subwencye na ten cel przez wys. Sejm przyznawane używać po zasięgnięciu zdania krajowej Rady górniczej, a nadto wyjednać kwotę 3000 zł. na nagrody za najlepiej opracowane dzieło lub podręcznik o wyrobie i zużytkowaniu wszelkich pobocznych produktów otrzymywanych przy wyrobie nafty i na subwencye lub na stypendya dla chemików, potrzebne dla dokładnego poznania i wystudyowania tego przedmiotu. Wybrano też specyalne z Rady górniczej komisye a mianowicie próez wyż wzmiankowanej komisyi dla sprawy użycia funduszu 10.000 zł. celem zbadania głębszych pokładów ziemi osobliwie w okolicach naftowych, także komisye dla badań geologicznych, dla spraw technicznych, dla sprawy ustawodawczego uregulowania stosunków wynikających przy przedsiębiorstwach kopalni olejn i wosku ziemnego i komisyę dla ochrony produktów naftowych od podatku tak uciążliwego, jaki wnosi przedłożenie rządowe do Rady państwa z końcem z. r. wniesione.

Udzielono z funduszów z r. z. pozostałych 120 zł. w. a. jako stypendyum p. dr. E. Dunikowskiemu celem dalszego kształcenia się w ces. król. zakładzie geologicznym wiedeńskim.

SPRAWY MONARCHII

— Stowarzyszenie patryotycznej pomocy Czerwonego Krzyża, po dokonanej organizacyi filij krajowych i zarządu centralnego, wydało następującą odezwę:

„Stowarzyszenia patryotyczne do niesienia pomocy rannym wszystkich krajów austryackiej połowy monarchii, jakoteż Stowarzyszenie patryotyczne austryackie w Wiedniu, zjednoczyły się pod wspólną dyrekcyą naczelną i utworzyły związek, który istnieć będzie w czasie pokoju i wojny pod nazwą: *Stowarzyszenie austryackie Krzyża Czerwonego*.

Związek ten zamierza urządzić już w czasie pokoju komitety austryackie do niesienia pomocy rannym i przysposobić im takie zasoby i środki, aby w razie wybuchu wojny mogły niezwłocznie przyjść w pomoc armii cesarskiej

Zadaniem *Krzyża Czerwonego* jest uzupełnienie obowiązkowej pieczy państwa nad wojownikami, którzy na polu walki odniosą rany lub zaniemogą, i ulepszenie ile możności tej opieki wojskowej, której chorzy i ranni już doznają.

Rozciągnięcie na całą ludność obowiązku służby wojskowej powołało do obrony ojczyzny wszystkich, którzy bronią władać mogą Ztad też, gdy wybuchnie wojna, niema prawie rodziny, którejby krewni nie służyli w szeregach armii, marynarki wojennej lub obrony krajowej, i całe społeczeństwo odczuwa los bitew.

Dzieło *Krzyża Czerwonego* tedy godnem jest zaiste, aby w niem uczestniczyła cała ludność, im zaś uczestnictwo będzie większe, powszechniejsze, tem zbawienniej działać będą mogły stowarzyszenia patryotyczne, tem skuteczniej ludzkość zdoła przyczynić się do złagodzenia okropnych następstw wojny.

Kto walczy i krew przelewa za ojczyznę, ma słuszne prawo do opieki swoich współobywateli, bo cierpi, aby oni mieli spokój i mogli bezpiecznie oddawać się swoim zajęciom, bo broni ich mienia.

Niech więc każdy czy to osobistym trudem czy zasiłkiem w pieniądzach lub przedmiotach przyczynia się do osłodzenia losu nieszczęsnych ofiar wojny, do ocalenia przez szybką i skuteczną pomoc tysięcy drogich nam osób. Uczestnictwo to jednak potrzebne jest już w czasie pokoju, aby w razie uruchomienia także i *Krzyż Czerwony* był w pogotowiu.

Ponieważ Stowarzyszenie austryackie Krzyża Czerwonego jest związkiem wszystkich komitetów patryotycznych, których delegaci zasiadają we wspólnej dyrekcyi naczelnej, przeto każdy, kto chce w nim wziąć udział, wstąpić może jako członek zwyczajny, w którymkolwiek komitecie, a więc albo w stowarzyszeniu patryotycznem austryackiem w Wiedniu jako naczelnem, albo w komitetach patryotycznych krajowych i kobiecych lub ich filiach, a w każdym razie siły i środki będą połączone i użyte do wspólnego wielkiego celu.

Najjaśniejsi Państwo, przodujący zawsze i wszędzie, gdy chodzi o spełnienie dobrego uczynku, raczyli najmiłościwiej przyrzec objęcie protektoratu nad Stowarzyszeniem Czerwonego Krzyża.

Oby ten wzniosły przykład znalazł naśladowców we wszystkich warstwach ludności, oby tym sposobem Stowarzyszenie austryackie Czerwonego Krzyża stanąć mogło w razie wojny obok walecznej armii naszej jako dzielny towarzysz a jego znak związkowy stał się symbolem miłości ojczyzny i uczucia ludzkości, łączącej węzłem braterskim wojowników i obywateli austryackich“.

Wiedeń, w marcu 1880.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Kwestya teatralna w parlamencie niemieckim).

Parlament niemiecki obradował dnia 26 b. m. nad zmianą paragrafu ordynacyi przemysłowej o koncesyach teatralnych. Komisya postawiła następujący wniosek: Przedsiębiorcy teatru potrzebują pozwolenia do prowadzenia swojego przemysłu. Pozwolenia tego należy odmówić, jeśli proszący nie posiada odpowiedniej kwalifikacyi mianowicie pod względem obyczajowym, artystycznym i finansowym. Po umotywowaniu tego wniosku przez referenta barona Sodena wywiązała się bardzo żywa dyskusya.

Dr. Loewe (Bochum): W teatrach niemieckich widoczny jest wielki upadek, a to głównie z powodu złych aktorów. Zapał poetyczny, który dawniej młodego człowieka z dobrem wykształceniem i wyposażonego nieraz bogatemi środkami zapędzał na scenę, jest dzisiaj rzeczą prawie nieznaną. Teraz młody człowiek idzie na giełdę, zostaje dziennikarzem (wesołość), albo też puszcza się na inne śmiałe przedsięwzięcie, które sowicie się opłaca. Jakież właściwie posiadamy wzory? Kilku znakomitych aktorów posiadamy wprawdzie jeszcze przy berlińskim teatrze nadwornym. ale *ensemble*, zmysł artystycznego przedstawienia znikł zupełnie. Berliński generalny intendant ma pod swoją kontrolą od 14 lat cztery teatry dworskie, od lat 14 obsadza wszystkie posady; czyż widzieliśmy choćby raz tutaj w Berlinie przedstawienie wzorowe, któreby mogło podnieść sztukę, pobudzić ambicyę? Powiadają, że publiczność temu winna, że nie żąda klasycznych rzeczy. Ale gdy przeszłego roku dla tej samej publiczności urządzono wieczory szekspirowskie i szyllerowskie, tak rozchwytywano bilety, że deputowani, przybywszy na sejm pruski, nie mogli już dostać biletów! W nowych teatrach, które nie posiadając własnych środków, muszą liczyć na klasy pracujące, zapełnia kasy jeszcze dzisiaj

Schiller a dyrektorowie niemieckich teatrów w San Francisko i w Nowym Yorku zapewniali mnie, że bez Schillera teatr nie utrzymałby się wcale, „Fiesko", „Zbójcy" Wilhelm Tell" zapełniają zawsze teatr. Jak więc finansowa gwarancya może tu zapobiedz złemu? Tylko w ten sposób można mu zapobiedz, jeżeli się pozakłada dla aktorów zakłady państwowe, na podobieństwo szkół dla malarzy i muzykantów.

Helldorff-Bedra: Ten brak dobrych aktorów należy przypisać jedynie zbyt wielkiej konkurencyi. Z ustaniem tejże będziemy mieli doskonalszych aktorów a skutkiem tego podniesie się także obyczajowy i estetyczny smak publiczności.

Richter (Hagen): Mnie się zdaje, że w całej tej sprawie nie idzie tak bardzo o podniesienie teatrów pod względem obyczajowym, jak raczej o stłumienie teatrów ludowych przez teatra dworskie. (Oho!) Tak jest moi panowie, od teatrów dworskich i ich przewodników wyszła agitacya przeciw wolności teatrów, a popierają ją autorowie, którzy się gniewają, że nudne ich sztuki nie bywają przedstawiane i dlatego całą winę zwalają na wolną konkurencyę. Żadna sztuka nie dostanie się na scenę, jeśli poprzednio policya nie przeczytała każdego wiersza; możnaby powiedzieć, że w każdej farsie szerokość i długość fartuszka Muzy musi być poprzednio dokładnie zmierzoną. (Wesołość). „*Geschundener Ritter*" został przedstawiony po policyjnej cenzurze, sztuka ta zaś nie jest gorszą od przedstawianych nad Renem licznych krotochwil karnawałowych. (Oho!) Według mego zdania ma policya na polu teatralnem dość władzy i pokazała to, zakazując przedstawienia „*Marie Antoinette*" lub „*Fourchambault*." Mówiono o finansowej gwarancyi. Ale wobec *Tingl-Tanglów* i *Cafés chantants* takie gwarancye na nic się nie przydadzą. Z artystycznego punktu widzenia dziwnem mi się wydaje pozostawiać władzom policyjnym małych miast sąd o sztukach. Na czele wielkich teatrów dworskich widzimy męża, który był dawniej prostym porucznikiem gwardyi. A więc nie można zaraz z góry powiedzieć, jakie zdolności mogą w kimś rozwinąć się w późniejszem życiu. Nadto pragniemy spopularyzować sztukę, a nie przedstawiać pojedyńczych utworów choćby najświetniejszych jedynie przed publicznością złożoną z królów giełdy. I ubożsemu człowiekowi należy umożliwić delektowanie się sztuką za tanie pieniądze.

Reichensperger (Crefeld) polemizuje z Richterem. Jest on gorącym przyjacielem i wielbicielem nadreńskiego karnawału a szczególnie kolońskiego humoru; ale złe grasujące w teatrach, przeciw któremu wymierzony jest projekt ustawy, jest właśnie jego wrogiem. Mówca nie jest bynajmniej wielbicielem samowoli policyjnej, ale prawo, jakie projekt daje policyi, nie powinno wzbudzać tego rodzaju obawy. Projekt ten jest zarazem skuteczną wskazówką dla wyższych kół teatralnych, scen dworskich i t. d., aby nawróciły z fałszywej a tak śliskiej drogi, prowadzącej do zepsucia obyczajów. Przedewszystkiem należy dążyć do swobodnego wesołego życia ludowego; takie życie może jednak tylko istnieć na gruncie moralności, a bardzo wątpić należy, czy istnieje jeszcze jaki teatr, któryby się starał o podniesienie pozytywnej obyczajności (Oho! na lewicy). W lepszych czasach wybudował pewien arcybiskup teatr i pomiędzy innemi poświęcił go „*moribus*", to jest dobrym obyczajem; gdyby dziś żył jeszcze, to z pewnością wymazałby ów wyraz, tak mocno upadł ten teatr.

Lasker: Strona obyczajowa, która wam (do prawicy) tak bardzo na sercu leży, jest najzupełniej zabezpieczona istniejącemi już ustawami. Przedsiębiorca teatralny musi ze względu na swoje przedsiębiorstwo już także być człowiekiem „pewnym" i można skoroby się okazał innym, odebrać mu koncesyę. Chcecie się jednak posunąć dalej i żądacie gwarancyi pod względem artystycznym i finansowym. Ale co rozumiecie przez „gwarancyę artystyczną"? Pozwólcie sobie na początku swej reakcyjnej ery (Oho! na prawicy) zrobić uwagę, abyście się zanadto nie spieszyli z kuciem nowych ustaw, co tak często zarzucaliście erze liberalnej. Podobnego przykładu jaki teraz dała wasza komisya, występując z tym projektem, nie znajdziecie w całej historyi ustawodawstwa liberalnego (Żywy protest na prawicy).

Ostatecznie przyjęto projekt komisyi 125 głosami przeciw 90.

(Zagraniczna polityka Gladstona).

Z Berlina pisze 25 b. m. sprawozdawca *Polit. Corresp.*: „Według ostatnich doniesień z Londynu staje Gladstone na czele angielskiego gabinetu a lord Granville zostanie sekretarzem stanu dla spraw zagranicznych. Czytelnicy przypomną sobie zapewne oględne postępowanie Granvilla, gdy po lordzie Clarendonie objął kierownictwo spraw zagranicznych. Wówczas mówiono o Anglii, że abdykowała z polityki europejskiej i że jest jeszcze tylko mocarstwem azyatyckiem. Ostatni frazes został wypowiedziany przez samego Gladstona. Jeżeli tedy Gladstone porucza teraz ponownie Granvillowi kierownictwo spraw zagranicznych, to składa tem dowody, iż chciałby zmodyfikować wrażenie swoich przemówień wyborczych. Chodzi teraz o to, czy w dzisiejszej sytuacyi może być Granville tym samym mężem stanu, jakim był do r. 1874? Gladstone przyswoił sobie odrębną politykę wschodnią dopiero w ciągu lat 1875—1878, gdy już nie był w urzędzie i gdy złożył nawet przewództwo stronnictwa liberalnego. Aż do tego czasu był on zawsze zwolennikiem pokoju był za wstrzymaniem się od wszelkiej akcyi, jak to w ogóle czyni każdy mąż stanu, który nie ma nic wspólnego z zagraniczną polityką. Podczas powstania bułgarskiego i podczas okrutnego stłumienia tego powstania, wynalazł Gladstone program wypędzenia Turków z Europy i porozumienia się w tym celu z Rossyą. *Times* zmodyfikowały w lecie 1876 r. ten program Gladstonowski w ten sposób, iż Anglia powinna nie z Rossyą lecz z Niemcami urządzić półwysep bałkański. Przeciw temu wystąpił znowu Gladstone, jak to najlepiej wiadomo w Wiedniu, z nowym programem, a mianowicie, ażeby półwysp bałkański był w zupełności oddany tamtejszym mieszkańcom i ażeby Austrya nie miała zgoła żadnego wpływu w tych krajach.

Po za „filantropią" Gladstona ukrywa się myśl, ażeby posiadłości tureckie przeszły pod protektorat angielski, a to nie za pośrednictwem samych Turków, lecz za pośrednictwem Greków i Słowian przeciw Turkom. Konstantynopol w rękach Greków, którzy musieliby starać się o protektorat angielski, osłaniałby wschodnią część morza Śródziemnego i dolinę Eufratu, czego właśnie potrzebuje Anglia. Państwa słowiańskie w północnej części półwyspu bałkańskiego podniosłyby się, rozwinęłyby bogactwo swych produktów i ożywiłyby niemi targi angielskie. Na Małą Azyę, którą chciał regenerować Beaconsfield, nie zważa na razie Gladstone. Wystarcza mu, jeżeli Stambuł, brama prowadząca do Małej Azyi, będzie w bezpiecznych rękach. Ze stanowiska angielskiego dałoby się wiele powiedzieć na obronę tych idei czy mrzonek, a zwłaszcza jeżeliby się zupełnie zwątpiło o możności zregenerowania Turcyi. Mimo to jesteśmy tu przekonani, że te mrzonki gladstonowskie w niczem nie wpłyną na zmianę polityki europejskiej. Traktat berliński został zawarty a Anglia wzięła wybitny udział w ułożeniu tego traktatu. Gdyby tedy ministerstwo Gladstona przez rozbudzenie panbułgarskich, serbskich i innych podobnych tendencyj, chciało przeszkodzić faktycznemu przeprowadzeniu tego traktatu, a następnie zaproponować nowy porządek na półwyspie bałkańskim, znalazłoby się najpierw w najzupełniejszem odosobnieniu a następnie musiałoby w obronie swoich nowych projektów wystąpić do boju przeciw Turcyi, a może także przeciw innym mocarstwom. Byłoby istotnie rzeczą dziwną, gdyby naród angielski, który obalił ministerstwo Beaconsfielda z powodu zanadto niebezpiecznej polityki, otrzymał natomiast ministerstwo, któreby na kraj ściągało formalnie największe niebezpieczeństwo. Można tedy liczyć na pewne, że lord Granville dążyć będzie przedewszystkiem do ścisłego wykonania traktatu berlińskiego. Tego kierunku nie opuści Anglia na własną rękę, lecz tylko wtedy, gdyby jej dążenia natrafiły na nieprzezwyciężone przeszkody.

Jeszcze dziwaczniejszą niż bezpośrednia ochrona południowych Słowian jest idea, którą Gladstone poruszył w mowie publicznie wygłoszonej, a mianowicie idea, ażeby kwestya oryentalna została rozwiązana przez Anglię wspólnie z Rossyą i Włochami z pominięciem wszystkich innych narodów. Kontrkombinacya, któraby wówczas powstać musiała, uspokoiłaby niezawodnie w krótkim czasie sprzymierzeńców Gladstona a on sam zostałby ze swoją władzą, którąby mu natychmiast odebrał naród angielski. Już to w ogóle o takich fantazyach poważnych ludzi nie podobna rozprawiać poważnie. A jeżeli mimo to prawie całe dziennikarstwo rossyjskie wita z radością ministerstwo Gladstona, jestto tylko dowodem, jak fantastycznie jest czasami prowadzoną polityka, rzecz najpoważniejsza ze wszystkich. Jak trudno jest porozumieć się z rywalem o żywotnych interesach nieprzyjaciela, tego doświadczył ks. Gorczakow w r. 1875, kiedy sądził, że za łatwił sprzeczności w Turkestanie i że będzie mógł wspólnie z Anglią wystąpić przeciw Niemcom. Nieprzejednana rywalizacya odżyła niestety wkrótce, a jeżeli Gladstone ma nadzieję porozumieć się z Rossyą co do Stambułu i Bułgaryi, to możnaby mniemać, że chce sobie tylko przygotować niezrównany temat deklamacyjny przez nieuniknione rozczarowanie. Przeciw fałszywości rossyjskiej możnaby deklamować nierównie więcej, niż przeciw okrucieństwom tureckim. Sama natura sprawy, opinia publiczna Anglii, miłość pokoju, która znalazła wyraz w ostatnich wyborach, wszystko to ochłodzi gorącego mowcę i zmusi go do nieopuszczania drogi rozumu wskazanej przez jego flegmatycznego poprzednika w urzędzie.

KRONIKA

— **Awans majowy.** W galicyjskich pułkach pieszych mianowani: kapitanami I klasy kapitanowie II klasy: Jan Dołkowski, Jakób Loidin, Emil Schulz, Emanuel Jirauch, Józef Quirsfeld, Józef Knopp, Kwiryn Rzepecki, Adolf Waniczek, Emil Beischläger, Rudolf Zichardt, Zygmunt Balko, Ferdynand Purschka, Juliusz Padlewski, Karol Colombo i Ernest Altmann.

Kapitanami II klasy mianowani porucznicy: Ferdynand Graas, Adolf Strihafka, Wilhelm Rotter, Franciszek West, Józef Dorossulic, Mladen Illic, Zygmunt Orzechowski, Matyasz Tuhaczek, Adalbert Orthmayer, Temistokl Konstantynowicz-Grekul, Ernest Jahnel, Hubert Neugebauer, Karol Steinbach, Julian Schwabe, Adolf Tschiedel, Karol Towarek, Alojzy Hampl, Juliusz Crnkovic, Jan Lampel i Julian Wiśniewski.

Porucznikami podporucznicy: Aleksander Wasylewski, Ferdynand Bandrowski, Izydor Paunel, Ferdynand Neuwirth, Jakób Nowak, Władysław Szymberski, Mikołaj Herzegovatz, Karol Kubeczka, Franciszek Putz, Emil Dumański, Otto Harisch, Teodor Dubniański, Józef Preclik, Longin Czechowski, Wilhelm Petschacher, Albert Igalffy-Igaly i Maurycy Friedmann.

Podporucznikami kadeci (zastępcy oficerscy) Karol Erber, Rudolf Erbes, Jakób Cudzich, Józef Jenczek, Józef Stasyszyn, Józef Zachariasiewicz, Wilhelm Medritzky, Józef Kruzlewski, Józef Glatz, Wacław Petrik, Ottomar Spielvogel i Henryk Hacha.

Kapitan II klasy w 30 batalionie strzelców Franciszek Neugebauer mianowany kapitanem I klasy.

W galicyjskich pułkach jezdnych mianowani: rotmistrzami I klasy porucznicy: Fryderyk Petziwal, Otto Bresnitzer, Jan Rada, Żiwan Damjanow i Alojzy Eypert; porucznikami podporucznicy: Waleryan Hoffmann Fryderyk Löffler, Edward Luy, Adolf br. Odkolek-Augezd, Aleksander Carina, Karol Schudawa, Adolf Spindler, Karol Woitischek, Franciszek Eigl, Aleksander Heimbach-Ethlersheim, Wilhelm Swogetinsky, Ignacy Klemensiewicz i Kazimierz Matczyński.

Podporucznikami mianowani kadeci (zastępcy oficerscy): Władysław Zowicz, Juliusz Wannermeyer, Karol Kolarzowski, Antoni Leiter, Erazm Krasnicki, Filip Mathiasch, Henryk German, Adam Lewandowsky, Onufry Horodyński, Józef Stiassny, Gustaw Resch i Mikołaj Lewicki.

Kapitan II klasy Wacław Maxner mianowany kapitanem I klasy, porucznik Rudolf Maresch kapitanem II klasy a kadet zastępca oficerski Jan Ryczak podporucznikiem w pułku artyleryi polowej nr. 9, zaś porucznik Karol Porias kapitanem II klasy w batalionie artyl. fortecznej nr. 6.

— **W programie przedstawienia** amatorskiego, które dziś odbędzie się w teatrze na korzyść ludności dotkniętej klęską powodzi, zaszła w ostatniej chwili zmiana. Z powodu wielkanocnych świąt ruskiego obrządku nie dał się osiągnąć taki komplet chórów, jaki niezbędny jest do wykonania *Puszczy*. Natomiast wykonane będą w międzyaktach Beethovena uwertura z *Prometeusza*, Abta *Serenada*, Ławrowskiego *Krasna Zore*, Rebera *Menuetto grave*, Chopina *Nocturne* i mazur. Jak więc widzimy, na zmianie muzykalna strona dzisiejszego przedstawienia nie straciła, przeciwnie przybyło jej więcej urozmaicenia. Spodziewać się też godzi, że dzisiejszy wieczór w teatrze wypadnie świetnie nietylko pod względem artystycznym, czego zresztą jesteśmy pewni, ale i pod względem materyalnym, o czem znowu niepozwala nam wątpić znany zmysł dobroczynności naszego miasta.

═ **Honorowe obywatelstwo.** Jak nam donoszą z Starego Sącza, reprezentacya gminy tego miasta uchwaliła na wczorajszem swem posiedzeniu jednogłośnie nadać hr. Władysławowi Badeniemu, posłowi na Sejm i członkowi Wydziału krajowego, godność honorowego obywatela.

— **W kasynie mieszczańskiem** odbędzie się jutro, w sobotę, przedstawienie amatorskie na dochód powodzią dotkniętych Nadwiślan. Odegrane zostaną *Niezwykłe zaręczyny* komedya w 1 akcie i *Narzeczone* komedya w 2 aktach. Lista otwarta. Bilety można zamawiać w kancelaryi kasynowej.

— **W Akademii Umiejętności** odbyło się dnia 20 b. m. posiedzenie Wydziału matem.-przyrodn. pod przewodnictwem prof. dr. Teichmanna. Profesor dr. Karliński odczytał swą pracę pod tytułem: „Ułatwienie obliczenia współczynników wzoru Bessla, używanego w meteorologii do matematycznego przedstawienia zjawisk okresowych". Następnie przedstawił sekretarz Wydziału dr Kuczyński nadesłane rozprawy przez prof. Jana Dogiela pod tytułem: „Nowe badania nad innerwacyą serca" i prof. dr. Kreutza pod tytułem: „Stosunek odmienny modyfikacyi ciał mineralnych". Rozprawy dr. Dogiela i dr. Kreutza oddano członkom Akademii do sprawozdania na najbliższem posiedzeniu. W dalszym ciągu odbyło się posiedzenie administracyjne, na którem wyż pomienioną pracę prof. Karlińskiego odesłano do komitetu redakcyjnego i zatwierdzono wybory na członków komisyi fizyograficznej pp. Józefa Krupy, Mieczysława Wąsowicza, Ignacego Szyszyłowicza i dr. H Zapałowicza.

═ **Kopalnia wielicka** w poniedziałek zielonych świąt, dnia 17 maja, będzie rzęsiście oświetloną, jak to zwykle co roku ma miejsce. Wjazd do kopalni nastąpi o godzinie 2 po południu. Cena wstępu od osoby wynosi 2 zł.

× **Yanko le musicien.** Czytelnicy nasi nie zapomnieli bez wątpienia pięknego szkicu Henryka Sienkiewicza, który p. t. *Janko muzykant* zeszłego roku drukowaliśmy w fejletonie, a który z *Gazety Lwowskiej* przeszedł poźniej do pism zagranicznych. Obecnie pojawił się przekład tego wdzięcznego obrazka w języku francuzkim. Przekład ten dokonany przez panią Poradowską-Gachet umieszczony był w brukselskiej *Revue de Belgique* a obecnie wyszedł w osobnej odbitce. Tłómaczenie jest wzorowe; pani Poradowska z wielkim talentem i z prawdziwą subtelnością niewieściego umysłu odczuła i oddała wiernie całą rzewną prostotę i cały koloryt oryginału. W pani Poradowskiej-Gachet, która żyje w naszem mieście, zyskujemy życzliwą a wielce utalentowaną przyjaciółkę naszej literatury, niestety dotąd tak mało znanej i tak niesprawiedliwie lekceważonej zagranicą.

(*w s.*) **Dowódzca powstańców** kubańskich, Karol Rolow, wymieniony w jednej z poprzednich korespondencyj z New-Yorku, jakoby przygotowywał nową wyprawę partyzancką z Stanów Zjednoczonych, celem wsparcia bronią i oficerami wznawianej rewolucyi w wschodniej części Kuby, jest rzeczywiście Polakiem i jak zapewnił Waszego sprawozdawcę, pochodzi z Królestwa. Służywszy po stronie konfederacyi południowej podczas domowej wojny w Stanach Zjednoczonych był później siedm lat jednym z najczynniejszych partyzantów w Kubie, a opuściwszy tę wyspę po zawarciu pokoju był w New-Yorku prezydentem „rewolucyjnego komitetu wykonawczego" przy boku t. z. prezydenta rzeczypospolitej kubańskiej, senora Garcia. Od czasu ponownego wybuchu rewolucyi między Kreolami rozwinął on czynność niepospolitą i zwrócił na siebie uwagę tak ambasadora i konsulów hiszpańskich, jak i władz amerykańskich. Próbowano różnemi środkami przeszkodzić najnowszej jego wyprawie, co się jednak nie udało, gdyż parowiec przeznaczony na ten cel ukrywać się ma w jednym z małych portów Nowej Anglii. Prezydent Garcia, sam Rolow, tudzież około 70 oficerów, między którymi jest też kilku Polaków mają opuścić New-York w kwietniu, celem wylądowania na Kubie. Zapewne usłyszymy wkrótce więcej o tym awanturniczym naszym rodaku, roszczącym sobie tytuł „naczelnika wojsk rzeczypospolitej Kubańskiej." Osobiście przedstawia się on jako wytrawny partyzant, pełen awanturniczego ducha i owej na szczęście wygasłej już w ogóle polskich wychodźców fantazyi, co to upatruje w każdej burdzie rewolucyjnej doniosły pożytek dla wszechludzkości i dla własnej idei.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono klasztorowi OO. Dominikanów z pomieszkania klasztornego pod l. 8 przy ulicy blacharskiej 3 obrusy stołowe, 5 serwet znaczonych literami O. O. D. i 17 łyżeczek bakfonowych; p. F. T. ze strychu pod l. 2 przy placu strzeleckim, pierzynę i poduszkę pokryte żółtym nankinem; służącej M. S. z pomieszkania pod l. 7 przy ulicy Pańskiej 5 sznurków korali; panu L. S. z wozu na targowicy zbożowej bekieszę podszytą czarnem futrem.

— **Akademia paryska** nauk moralnych i politycznych dnia 25 b. m. na miejsce dwóch zmarłych członków swoich, Michała Chevalier i Leonce'a de Lavergne, którzy należeli do sekcyi ekonomicznej, wybrała członkami swoimi pp. Leona Say byłego ministra i Maurycego Blocka, wydawcę wysoko cenionych dzieł statystycznych.

— **Zgromadzenie Jezusowe** po długich rokowaniach z kustoszem Ziemi świętej otrzymało zezwolenie na założenie kollegium w Kairze, którego pierwszym rektorem mianowany już został ksiądz Alexy Villeneuve.

— **Przyszła księżna bułgarska** jest córką najbogatszego w Rossyi właściciela ziemskiego, księcia Jussupowa, który posiada dobra ziemskie w piętnastu czy też szesnastu prowincyach i ma z nich półtrzecia miliona rubli dochodu rocznego.

— **Pojedynki** znowu są na porządku dziennym w Węgrzech. Zeszłej soboty strzelali się w Peszcie dwaj studenci, przyczem jeden z nich, 18 letni słuchacz prawa Levente Török, syn radcy ministeryalnego, ciężko został skaleczony.

— **Wielki pożar leśny** srożył się dnia 25 b. m. po południu w okolicy Norymbergi. Spaliło się przeszło 50 morgów wysokopiennego boru, a tylko po największych wysileniach straży ogniowej i okolicznych mieszkańców zdołano opanować pożogę.

— **Piorun** w tych dniach uderzył podczas burzy przez otwór wieży w kościół kościeszyński w Poznańskiem i uszkodził dzwon

oraz organy, a w końcu przerzuciwszy się po jednym ze słupów do nawy kościelnej uszedł w ziemię. Obecny w kościele starzec 60letni w skutek przerażenia dostał napadu apoplektycznego, po którym wnet umarł. Wiele też innych osób w kościele zostało ogłuszonych, nikt zresztą inny życia nie utracił. Z ogłuszonych niektórzy dopiero następnego dnia odzyskali słuch.

— **Ogromne oszustwo** wyszło na jaw w Barcelonie. Na giełdzie tamtejszej puszczono w obieg fałszowane obligacye państwowe hiszpańskie w sumie 6 milionów pesetas czyli franków. Podrobione te papiery nadchodziły z Paryża.

— **Bezecny zamach** wykonany został na procesyę katolicką w Saragossie. która dnia 17 b. m. wychodziła ze słynnego kościoła St. Maria del Pilar. Już w kościele pękła petarda, rzucona przez jakiegoś złoczyńcę; na ulicy zaś rzucono za procesyą trzema petardami, a kula wypalona z pistoletu przeszyła chorągiew kościelną. Kilka osób zostało skaleczonych, a w tłumie uduszono jedno dziecko.

— **Pożar** według depeszy z New-Jorku zniszczył dnia 21 b. m. w kanadyjskiem mieście Hull 800 domów. Przeszło 4000 mieszkańców pozostało bez dachu. Kilka osób zginęło w płomieniach, a wielu nie zdołano jeszcze odszukać. — Miasto Hull położone jest na północnym brzegu rzeki Ottawy, naprzeciw kanadyjskiej stolicy tejże nazwy, z którą połączone jest mostem wiszącym.

— **Wielka zamieć śnieżna** jeszcze w zeszłym tygodniu nawiedziła niektóre okolice nad Wołgą. Petersburski *Gon. Urzęd.* otrzymał z Samary następującą depeszę d. 20 b. m. Pociąg towarowy, który wczoraj wyszedł ze stacyi Soroki do Samary i ugrzązł podczas strasznej zamieci w zaspie śnieżnej, po oczyszczeniu linii ze śniegu powrócił do Soroki. Pociąg składał się z dwóch lokomotyw, 16 wyładowanych a 4 próżnych wagonów: z ostatnich trzy się wykoleiły. Jeden z konduktorów został przytem ciężko skaleczony, inny zaś konduktor i sześciu robotników, którzy jechali do Samary. są lekko uszkodzeni.

— **W nowym parlamencie** angielskim zasiada 150 kupców i fabrykantów, 52 prawników, 44 członków stanu sędziowskiego, 8 prokuratorów, 30 członków armii a 2 członków floty królewskiej, 3 byłych dyplomatów, 6 dziennikarzy, 7 inżynierów cywilnych, 5 bankierów, 2 browarników, 3 lekarzy. 6 dzierżawców, 4 właścicieli drukarń i t. d.

— **Zabójcze muchy,** zwane kolumbackiemi które rok rocznie porą letnią są prawdziwą plagą Banatu, w tym roku w skutek upałów wylęgły się już w kwietniu i według *Arad Ztg.* w najwyższym stopniu dokuczają gospodarzom w hrabstwie Temeseńskiem. Bydło nie może się paść w polu, padając od zabójczych ukąszeń tego owadu setkami. Pod Allios muchy kolumbackie pokąsały pastucha tak, że znajduje się w niebezpieczeństwie życia, Wielu gospodarzy poniosło już znaczne straty w skutek tej plagi.

OSTATNIA POCZTA

Do Petersburga przybyła przedwczoraj deputacya złożona z wyższych oficerów pruskich i austryackich, aby carowi w dniu jego urodzin złożyć życzenia w imieniu monarchów. Na czele deputacyi pruskiej stoi gen. Treskow; wręczy on carowi własnoręczny list cesarza Wilhelma. Deputacya austryacka składa się z fmp. barona Ramberga i komendantów dwóch pułków, których car jest właścicielem. Myśl wysłania tej deputacyi wyszła od cesarza Wilhelma, a ks. Bismarck, jak zapewnia korespondent *Presse*, powitał ją z radością jako opowiadającą chwilowemu położeniu politycznemu. Następnie dowiadywano się poufnie, jakie przyjęcie znalazłaby ta myśl w Wiedniu, a rezltatem tych sondowań było wysłanie deputacyi austryackiej. *Polit. Corresp.* w rubryce poświęconej przeglądowi prasy tak pisze w tym przedmiocie: „Z faktu, że Niemcy i Austrya wysłały umyślnych posłów na obchód urodzin cara do Petersburga, wnoszą tu i owdzie, że chodzi tu nietyle o akt kurtoazyi, ile o życzenie zawiązania z Rossyą ściślejszych węzłów, aby zwichnąć wpływ nowego gabinetu angielskiego. Trudno osądzić, jak dalece kombinacya ta zasługuje na większą wiarogodność, niż inne doniesienie dziś ogłoszone, jakoby Austrya na drodze korespondencyi dyplomatycznej z Anglią starała się wyjaśnić obustronny stosunek, o ile to stało się potrzebnem z powodu powołania gabinetu Gladstona.“

W niemieckich kołach parlamentarnych, jak telegrafują wiedeńskiej *All. Ztg.* pod d. 28 kwietnia, panuje bardzo duszna atmosfera. Z „trwożliwem naprężeniem“ wyczekują te koła najbliższych postanowień kanclerza, którego „nerwy“ ośmielono się rozdrażnić przez odrzucenie projektu o wyspach Samoa, ostrą krytyką podatku od kwitów i przez odporną postawę wobec monopolu tytoniowego. Wśród takiego stanu rzeczy nie można się dziwić, że zaczynają krążyć pogłoski o rozwiązaniu parlamentu; poufnik kanclerski Maurycy Busch groził już w *Grenzboten* rozwiązaniem na przypadek trwałego oporu. Większość opanowało też uczucie, jakoby stała na wulkanie a po dawniejszych doświadczeniach może nie bez słuszności bierze górę przekonanie, że gdyby trzecie czytanie projektu o wyspach Samoa było możliwe, kanclerz swem potężnem słowem wymógłby jeszcze przyjęcie projektu. To też półurzędowa, w ministerstwie spraw wewnętrznych redagowana, *Prov, Corr.* widocznie zapomina się, bo całą nadzieję pokłada jeszcze w trzeciem czytaniu, ale drugie czytanie było już ostatecznem i do trzeciego czytania nie przyjdzie. Wolno-konserwatywna *Post* nie może ukoić żalu z powodu tej uchwały parlamentu i powiada, że słabe zaczątki niemieckiej polityki kolonialnej zostały dotkliwie podcięte; wobec ogromnych rozmiarów, jakie przybrała w ostatnim czasie emigracya z Niemiec, należy tem bardziej nad tem ubolewać. Większość parlamentu postawą swą przeszkadzała zawsze rozwojowi zdrowej i energicznej polityki kolonialnej. Miejmy nadzieję, powiada w końcu *Post*, że w przeciągu roku większość ta nie będzie już istniała.

Rezultat wyborów w drugim okręgu wyborczym Hamburga bardzo niemiłe zrobił wrażenie w Berlinie. Uważano za rzecz niemożliwą, aby kandydaci narodowoliberalni i postępowi uzyskali razem mniej głosów aniżeli socyalny demokrata. Podczas gdy narodowoliberał Riege i postępowiec dr. Ree otrzymali razem 10,354 głosów, padło na socyalnego demokratę Hartmanna 13,155 głosów. W Berlinie panuje przekonanie, że to zwycięztwo socyalistów należy głównie przypisać żądaniu ks Bismarcka, aby Altonę i St. Paul wcielić do niemieckiego terytoryum cłowego.

Demonstracye w Lille były przedwczoraj przedmiotem narad gabinetu francuskiego i dały podobno powód do scysyi między p. Ferrym a Freycinetem, który wyrazić miał życzenie, aby p. Ferry zaniechał nadal podobnych prowokujących wycieczek. Miasto Lille słynie we Francyi z ducha katolickiego swoich mieszkańców, pierwszy uniwersytet katolicki tam właśnie został założony i tam zaszły pierwsze publiczne demonstracye przeciw dekretom marcowym. Mógł więc p. Ferry przewidzieć, że dla znacznej części mieszkańców tego miasta nie będzie pożądanym gościem, a jeżeli mimo to udał się do Lille, to katolicy mogli w tem słusznie upatrywać zamiar prowokujący. *Univers* ostro atakuje rząd z powodu tych demonstracyj. Organ p. Veuillota pisze: „Aby ufetować wroga nauki chrześciańskiej rząd i rewolucya postawiły na nogi wszystkie swe siły zbrojne. Podczas gdy salwy armatnie oddawały honory temu nieborakowi (*à ce pauvre sire*), cisnęły się wszystkie rewolucyjne stowarzyszenia, wszyscy adepci loży na drodze, którą nadjeżdżał Excellencya. Na czele tej armii libertynów stali naturalnie wszyscy urzędnicy, cały personal zależny od państwa, departamentu i gminy. A ponieważ chciano zaimponować tłumem, zgromadzono na drodze pana ministra wszystkich uczniów liceum i szkół początkowych. Celem tego pospolitego ruszenia było nietylko aplaudować p. Ferryemu, lecz także podburzyć opinię publiczną przeciw instytucyom katolickim i przeciw „klerykałom“ W wielkiem mieście fabrycznem jak Lille znajduje się zawsze kilka tysięcy nicponiów, urwiszów i gapiów, gotowych do znieważania porządnych ludzi, do wybijania szyb i miotania bluźnierstw. Tej pomocy nie zabrakło p. Ferryemu. Ci którzy aplaudowali ministrowi, wydawali oraz najbrzydsze okrzyki i dopuszczali się szkaradnych ekscesów. Aby uczcić ministra według jego zasługi, wykrzykiwali przeciw jezuitom, przeciw religii, przeciw Bogu, napadali na młodych ludzi, których podejrzywali o katolickie usposobienie, na bezbronnych ludzi, na księży, rzucali kamieniami na szkoły katolickie, tłukli szyby, żałując, że czaszek rozbijać nie mogą. Pan Ferry lubi się chełpić, że jest rozumianym przez ludzi postępowych; wypadki w Lille mogły go przekonać, że daleko lepiej rozumie go ulica“. Artykuł swój kończy p. Veuillot następującym frazesem: „Gdy więc wolno wiarę naszą znieważać na ulicy, nie będzie nam można brać za złe, jeżeli w razie potrzeby potrafimy ją na ulicy wyznawać“.

W walce, jaka od czasu przezydentury p. Grevyego toczy się we Francyi między oportunizmem a radykalizmem. zyskuje ten ostatni z każdym dniem więcej terenu. Temi dniami odbył się w Besançon wybór posła na miejsce p. Alberta Grévy, mianowanego senatorem. Gambetta zalecił wyborcom bardzo gorąco niejakiego pana Ordinaire, przeciw któremu radykaliści postawili kandydaturę p. Beauquier, demagoga ostatniej kategoryi, jawnego stronnika komuny. Przy wyborach zwyciężył ten ostatni i to znaczną większością. Klęska ta była tem dotkliwszą, że jeszcze w r. 1877 oportunista Grévy wybrany został w Besançon ogromną większością 8200 głosów przeciw 1570, które padły na kontrkandydata konserwatywnego.

Oprócz Chamberlaina i Dilkego weszli do nowego rządu angielskiego jeszcze dwaj koryfeusze frakcyi radykalnej a to Fawcett jako naczelny dyrektor poczt i Mandella jako wiceprezes tajnej rady.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 29 kwietnia. W dalszym ciągu rozprawy nad ustawą o taksach wojskowych Izba uchwaliła na wniosek Hohenwarta odesłać do komisyi wszystkie poprawki postawione do §§. 5, 6 i 7. Komisya ma zdać sprawę na najbliższem posiedzeniu. §§. 8—15 pozostawiono w zawieszeniu z powodu ich ścisłego związku z paragrafami do komisyi odesłanemi. Paragraf 18 oznaczający wysokość taksy wojskowej na wniosek Dipaulego odesłano do komisyi. W toku rozprawy minister Ziemiałkowski odpierał zarzuty podniesione przeciw ustawie. Ustawa nie narusza prawa budżetowego Izby. Niepodobna byłoby zaradzić potrzebom rodzin ubogich na wypadek mobilizacyi, jeżeliby taksy wojskowe należały do budżetu ministra obrony krajowej. Cel ustawy osiągnięty zostanie tylko w razie, jeżeli taksy tworzyć będą osobny fundusz. Parlament będzie mógł osądzić. czy wpływające taksy są administrowane zgodnie z ustawą.

Budapeszt. 29 kwietnia. Izba przyjęła znaczną większością ustawę o budżecie na rok 1880.

Berlin, 29 kwietnia. Izba załatwiła w drugiem czytaniu projekt ustawy o żegludze nadbrzeżnej z frachtami i przyjęła wniosek Roggemanna, aby zagranicznym okrętom dozwolona była żegluga nadbrzeżna z frachtami z wyjątkiem okrętów tych państw, które okrętom niemieckim stawiają trudności w żegludze nadbrzeżnej.

Berlin, 29 kwietnia. Kanclerz przedłożył radzie związkowej ustawę o sądownictwie konsularnem w Egipcie.

Parlament odesłał projekt o stemplach do komisyi złożonej z 21 członków.

Post pisze: Podczas gdy prassa rossyjska radośnie wita Gladstona, Car jak zawsze stara się zasłonić Rossyę wobec extrawagancyj nihilistycznych i panslawistycznych stronnictw. Byłoby to sprzecznem z interesami Rossyi, jeżeliby stronnictwom tym pozwolono wznowić w sojuszu z Gladstonem dawną grę na Wschodzie. Jeżeliby mocarstwa traktatowe przypatrywały się takiej grze spokojnie, to potem w razie wybuchu sporu między Anglią a Rossyą o podział łupu nie miałyby powodu do ujmowania się za Rossyą. *Post* nie przypuszcza, żeby jaki poważny mąż stanu w Rossyi liczył na Gladstona. Natomiast wnosić można, że rząd rossyjski w Wiedniu i Berlinie nie pozostawił żadnej wątpliwości, iż nie da się przez niepewnych sprzymierzeńców zepchnąć na drogę celów fantastycznych i niebezpiecznych awantur. Wojskowe gratulacye w Petersburgu carowi składane chociaż nie stanowią aktu dyplomatycznego, są zawsze oznaką wzmacniającego się napowrót zaufania między trzema cesarzami.

Petersburg, 29 kwietnia. *Goniec urzędowy* zaprzecza wiadomości o bliskiej emissyi piątej seryi obligacyj państwowych.

Stan carowej nie uległ znacznej zmianie w ubiegłym tygodniu.

Nowoje Wremia donosi, że Chiny czynią wielkie przygotowania do wojny. W Władywostoku pojawili się rozbójnicy chińscy i dopuścili się morderstw.

Belgrad, 29 kwietnia. Skupczyna zwołana na sesyę nadzwyczajną 23 maja do Kragujewacza celem uchwalenia konwencyi kolejowej z Austryą.

Rzym, 29 kwietnia. W Izbie Depretis bronił rządu w sprawie prowizorycznego budżetu i oświadczył, że rząd nie może przyjąć porządku dziennego Zanardellego. Kwestya zaufania musi być dziś rozwiązana. Cairoli imieniem gabinetu przyjmuje porządek dziennny Baccellego, który oświadczenia rządu przyjmuje do wiadomości. W głosowaniu imiennem porządek dzienny Baccellego odrzucony 177 głosami przeciw 164, poczem uchwalono prowizoryczy budżet do końca maja. Cairoli prosi Izbę, ażeby z powodu uchwały swojej zawiesiła posiedzenie, dopóki gabinet nie zasięgnie rozkazów króla.

Londyn, 29 kwietnia. Parlament otwarty został po południu bez mowy tronowej. Izba gmin wybrała jednogłośnie Branda prezydentem i odroczyła się do jutra. Grupa Parnella zajęła miejsce w opozycyi, inni *homeruliści* zasiedli między stronnictwem ministeryalnem.

Wiedeń, 30 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Na ostatnie posiedzenie Koła polskiego przybyła deputacya klubu czeskiego złożona z dep. dr. Riegera, ks. Lobkowica i Szroma.

Dr. Rieger miał przemowę po polsku i wyraził w niej imieniem klubu czeskiego wdzięczność za poparcie, jakiego deputowani polscy użyczyli Czechom przy uchwale ważnych rezolucyj w kwestyi wszechnicy i szkół średnich. Rieger podniósł historyczną wspólność dążeń moralnych obu narodów i ich wzajemne sympatye i wyraził radość, że dziś reprezentanci obu ludów podali sobie dłonie. Czeski klub, zapewnia Koło polskie, że popierać będzie interesa Galicyi.

Dr. Grocholski odpowiedział na tę przemowę, że deputowani galicyjscy popierali rezolucye czeskie z przekonania, czego najlepszym dowodem jest, że gdy kwestya ta była na porządku obrad Koła polskiego, nie było nad nią ani słówka dyskusyi. Zarazem oświadczył dr. Grocholski, że gotowość Czechów do popierania interesów kraju, który Koło polskie reprezentuje w parlamencie, przyjmuje z wdzięcznością. Zgromadzeni deputowani polscy przyjęli obie mowy żywemi oklaskami.

Wiedeń, 30 kwietnia. (*Tel. pr.*) Z Berlina donoszą *Nowej Presse*, że ks. Bismarck zamierza wśród rozpraw nad traktatem handlowym austryacko-niemieckim wygłosić w parlamencie mowę politycznego znaczenia. Mówią, że ks. Bismarck wobec zmiany gabinetu w Anglii rozwinie w mowie tej cały program swej zewnętrznej polityki.

Berlin, 30 kwietnia. (*Tel. pr.*) *Kreutzzeitung* donosi: Cała Albania podniosła broń. Albańczycy nietylko chcą przemocą oprzeć się aneksyi czarnogórskiej ale zamierzają zbrojnym ruchem zmusić Europę do ponownego rozbioru i odmiennego rozwiązania kwestyi albańskiej.

Petersburg, 30 kwietnia. (*Tel. pryw.*) *Gołos* występuje przeciw zamierzonej „regulacyi“ wyznań w Królestwie Polskiem, podnosząc, że według ustaw państwa ko-

ściol prawosławny ma prawo przekonywania ale nie przymusowego nawracania. Prawosławny kler w Królestwie Polskiem powinien nawracać tylko argumentami, wszelkie zaś środki przymusowe są niewłaściwe.

Londyn, 30 kwietnia. (*Tel. pr.*) Jak donosi *Globe,* przybił w zeszłym tygodniu do wyspy Lundy parowiec, wiozący 12.000 karabinów, cztery miliony nabojów i jedną łódź torpedową. Ładunek ten ma być przeznaczony dla mieszkańców Krety, którzy przygotowują powstanie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 29 kwietnia 1880, godzina 2 min. 22. Losy kredytowe 176·75, Węg. akcye kredyt. 263·75, Akcye anglo-austr. 144·50, Akcye bankn Union 108·30, Akcye kolei Karola Ludwika 261·—, Akcye kolei północnej 244·—, Akcye kolei południowej 81·50, Akcye kolei Alföld 154·75, Akcye kolei Elżbiety 187·50, Akcye kolei Lwow-Czerniow. 170·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 144·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węg oblig. państw. w złocie 85·50, Galic. oblig. indemn. 98·50, Losy z r. 1864 172·50, Akcye kolei siedmogrodzkiej 137·50, Akcye banku obrotowego —·—, Losy tureckie 16·80, Akcye kolei węg.-galic. —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Akcye banku związkowego 135·50, Rubel papierowy 1·25½, Wiedeńskie losy 117·50 Węgierskie losy 111·50, Mark. niemieck. —·—, Węgierska renta 10·520. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, d. 29 kwietnia 1880, godzina 5 minut. 37. Akcye kredytowe 273·50, Anglo-Austr. —·—, Unionsbank —·—, Kolej Karola Ludwika 261·30, Południowa —·—, Renta pap. 72.67, Rubel papierowy —·—, Gal. listy zastawne 102·25. Gal. indemnizacyjne —·—, Mark niem. —·—, Gal. bank rustykalny 102·25, Losy z r. 1860 —·—. Napoleonsdor 9·49—, Usposobienie —

Wiedeń, 30 kwietnia 1880 godz. 10 m. 42, Akcye kredytowe 272·60, Anglo-austr. 143·10, Akcye banku Union 107.60, Kolej Kar. Ludw. 261·—, Południowa 80·90 Napoleonsdor 9·49—, Rubel papierowy 1·25½, Renta pap. —·—, Galic. bank hip. —·— Gal. oblig. indemn. —·—, Gal. listy zastaw. banku włośc. —·—, Losy z r. 1860 —·— Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 29 kwietnia. Wiedeń: Pszenica 12·50 do 13.50 zł., żyto 10·20 do 10·50 zł., okowita pr. 10·000 liter procent 35·50 do 35·75 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 75 klgr. (na wiosnę) 10·35 do 10·40 zł., rzepak (sierpień — wrzes.) 13·75 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień — maj) 219·50, żyto —·—, spiritus loco 61·50, olej rzepakowy 53·70. Szczecin: Pszenica —, rzepik — —. Paryż: mąki 159 klgr. 63·50. olej rzepakowy 77·75, spiritus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—. kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

… alny redaktor: **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 30 kwietnia 1880

Hotel Europejski.

Pp. A. Udrycki z Mostów. O. Ascher z Berlina. H. Killiches ze Stryja.

Hotel Angielski.

Pp. K. Pawłowski z Zdeszowa. I. Teliga z Siedlisk. S. Kędzierski z Przemyśla. J. Dworzak z Tehlowa. F. Jasiński z Olszanicy.

Hotel Warszawski.

Pp. M. Morawski z Olchowa. J. Poncet z Ujścia zielonego. R. Kohlman z Hamburga. W. Jackowski z Brzozdowic.

Hotel George'a

Pp. Z. hr. Wallis ze Słociny. S. Dolański z Baranowa. A. Cielecki z Porchowa. F. Jendrzejowicz z Paryża. Ch. Seelig z Cassel. B. Löwensohn z Fürth.

Hotel Langa

Pp. M. Fröhlich z Wiednia. H. Wolf z Wiednia. M. Heller z Hamburga. K. Burasch z Wrocławia. A. Friedman z Berna. O. Rathe z Berlina. O. Schwarz z Czerniowiec.

Hotel Lazarusa.

Pp. S. Margulies z Radziwiłłowa. K. Tauber z Czerniowiec.

Hotel Krakowski.

Pp. J. Nalepa z Malczyc. M. Wojciechowski z Tarnopola. S. Czerbak z Wiednia. J. Lazar z Wiednia.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. K. Marg. Gordon do Hołobutowa. K. hr. Wodzicki do Olejowa. G. br. Ertel do Austryi. J. Bal do Tuligłowy. A. Neel do Sosołówki. L. Pogórski do Rossyi. A. Wasilewski do Torhowa. T. Wasilewski do Sieńkowa. J. Zwolski do Bryńca.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 30 kwietnia 1880 o godzinie 7 rano

Barometr 738·9mm. Psychrometr suchy 2·9°C. — Psychrometr wilgotny — 1.3°C. Prężność pary 4·1mm. Wilgoć 73%. Zachmurzenie 9. Wiatr NE1. Ozon 10.

Temperatura powietrza + 2·3°R

Barometr wznosi się.

Stan barometru nad poziom morza 765·0mm.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Z Czerniowiec: o godz 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany; o godz. 3 min 32 po południu (pociąg mięszany).

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 2 min. 53 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 19 po południu (pociąg mięszany);

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 24 wieczór.

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany).

Do Krakowa: o godz. 10tej min. 30 w nocy (pociąg pospieszny; o godz 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 9 po południu (pociąg mięszany)

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu): o godz. 10 m. 39 w nocy pociąg mięszany): o godz. 12 m. 32 w południe (pociąg mięszany)

Do Stanisławowa: (na Stryj); o godz. 6 min. 37 rano.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 29 kwietnia 1880

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	259	50	262	50
Kol. lwow. czer.-jas. po 200 zł. m. k.	168	50	171	50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	296	50	300	
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	244	—		—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97	15	98	15
" " 4 pr. w. a.	90	40	91	40
" " 5 pr. okresowe	97	15	98	15
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	85	102	85
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	—	103	50
3. Listy dłużne za 100 złr. (bez kupona)				
Ogólu. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	98	15	99	15
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	98		100	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	100	—	102	—
5. Losy miasta Krakowa	20	25	22	—
" " Stanisławowa	25		27	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	48	5	60
Dukat cesarski	5	54	5	64
Napoleondor	9	45	9	55
Półimperyał	9	73	9	83
Rubel rossyjski srebrny	1	62	1	72
" papierowy	1	24½	1	26½
100 marek niemieckich	58	20	59	30
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	[illegible]

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 27 kwietnia 1880.

1. Dług państwa.	płacą	żądają.
Jednolity dług Państwa w banknot. maj-listopad	72.65	72.80
luty sierpień	72.65	72.80
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	73.10	73.25
kwiecień-październik	73.10	73.25
Losy z roku 1854 po 250 złr.	122.75	123.25
" " 1860 po 500 złr. 5 pr.	130.20	130.60
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	132.25	132.75
" " 1864 (z premią) po 100 złr.	173.75	174.—
" " 1864 " po 50 "	173.50	174.
Renty Com. po 42 lir. austr.	—.—	29.—
Listy zastaw. domen. państw po 120 złr. 5 proc.	147.—	147.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	101.—	101.25
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	88.75	88.90
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	103.—	104.—
Bukowiny	96.75	97.10
Galicyi	98.50	99.—
Niższej Austryi	104.50	105.—
Siedmiogrodu	92.75	93.25
Węgier	93.25	93.75
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. 189	144.—	144.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	273.—	273.25
Niższo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	790.—	800.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bankd. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a. 600 zł.	—.—	—.—
Kol. Albrechta a 220 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	591.—	598 —
Kol. Cesarzowy Elżbiety po 200 zł. "	187.75	88.25
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.		—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2435.—	2440.
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. sr.	260.75	261.25
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	170.—	170.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	275.—	275.50
Połud. kol. panst. po 200 zł. w. a.	81.75	82.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	135.50	136.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	103.—	103.25
Powsz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w sr.	103.25	103.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	98.75	—
w 20 l. 7 pr.	102.50	103.50
" " " w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.25	—.—
po 5 proct.	97.20	97.60
" " " po 5 proct. w 37 latach zwrotne	97.20	97.60
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.25	102.75
Gal. Zakł. kred. włość po 6 proc.	102.25	102.75
Banku narodowego po 5 proc.	—.—	—.—
Węg. Tow. ziem. po 5½ proc.	101.50	102.—
" po 5 proc.	99.—	99.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	87.—	87.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	100.—	100.25
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.50	106.25
" po 100 zł. w. a.	101.75	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. po 500 zł. 5 pr.	106.50	107.—
" " " II. emisyi	104.—	104.25
" " " III.	103.50	—.—
" " " IV.	103.—	—.—
Kol. Lwow-Czer.-Jass. III emis a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	90.—	90.30
z r. 1867	94.50	95.—
z r. 1868	88.25	88.75
z r. 1872	86.75	87.—
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 proc. w sr.	85.—	85.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	176.50	177.—
Clarego po 40 zł. m. k.	43.50	44.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k	107.50	108.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	18.50	—.—
Losy miasta Krakowa	20.25	20.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	44.25	45.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	42.	42.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.—	18.50
Salma po 40 zł. m. k.	52.50	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.50	46.—
Pożyczka m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.—	27.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	123.50	—.—
" po 50 zł. m. k.	62.50	65.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.50	34.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.50	38.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.15	119.30
Paryż za 100 fr.	47.20	47.25

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.62.	5.63.—
" pełnej wagi	5.61.—	5.62.—
Korona	—.—	—.—.—
20-frankówka	9.48.—	9.49.—
Rossyjski imperyał	9.77.—	9.78.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 29 kwietnia 1880	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	72	75
" " w srebrze	73	25
Renta w złocie	88	85
Losy pożyczki z roku 1860	130	50
Akcye banku austro-węgierskiego	837	—
" " kredytowego	274	50
Londyn	119	15
Srebro	—	—
Napoleondor	9	48½
Dukat cesarski men.	5	61
100 marek niemieckich	58	65

Dziennik Urzędowy.

(2988 3—3) **Edykt.**

L. 5228. Ces. król. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25go lipca 1871 l. 96 Dz. pp. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Michała i Anastazyi Kurzemskich o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności l. 1282 w Tarnopolu na przedmieściu folwarkach, w Tarnopolskim powiecie sądowym i tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z gruntu, przy ulicy pozaogrodnej położonej początkiem do tejże ulicy a końcem do ogrodu Aleksandra Czubatego przypierającej, obok realności Jędrzeja w Feszczuka i Bazylego Nowosiadłego z jednej i sukcesorów Piotra Czubatego leżącej, w mapie literami a, b, c, d, oznaczonej, c. k. sądowi obwodowemu w Tarnopolu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże ces. król. sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 30go czerwca 1880 za księgę gruntową uważanym będzie, równie oznajmia się, że od dnia 30go czerwca 1880 począwszy, nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich którzyby:

a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały ażeby w c. k. sądzie powiatowym w Tarnopolu swoje oznajmienie do dnia 31 sierpnia 1880 tem pewniej wnieśli, ileże w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Lwów dnia 3 marca 1880.

(2963 3—3) **Edykt.**

L. 18400. C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie ogłasza, że na zaspokojenie resztującej wierzytelności Arona Gewölba w kwocie 45 zł. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 25go maja, 22go czerwca i 20 lipca 1880 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności l. 41 w Łękawce spadkobierców Jana Hońdy własnej.

Cena wywołania 910 zł.

Wadyum 91 złr.

Resztę warunków oraz akt zajęcia i szacunku przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tarnów dnia 6 stycznia 1880.

(2952 3—3) **Edykt.**

L. 1397. W dniach 31 maja, 30 czerwca i 30 lipca 1880 każdocześnie o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności jak Dom. Tom. II pag. 697 haer. Daniły Stasiów własnej, pod l. k. 31 rep. 121 w Jasienowcu powiatu sądowego Rożniatowskiego, położonej celem zaspokojenia sumy 157 zł. 67 ct. w. a. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego włość.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 450 zł. w. a.

Wadyum wynosi 10 prc.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków w registraturze tusądowej przejrzeć można.

O czem się wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 27 marca 1879 do księgi gruntowej weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora Teodora Kostraby zawiadamia.

Rożniatów 9 kwietnia 1880.

(2954 3—3) **Edykt.**

L. 1399. W dniach 31 maja, 30 czerwca i 30 lipca 1880, każdocześnie o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności jak Dom. Tom. I. pag. 601 Andrija Dyrów — Marków własnej, pod l. k. 61 rep. 47 w Jasienowcu powiatu sądowego Rożniatowskiego, położonej celem zaspokojenia sumy 800 zł. w. a. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego włość.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1100 zł. w. a.

Wadyum wynosi 10 prc.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków w registraturze tusądowej przejrzeć można.

O czem się wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 27go marca 1879 do księgi gruntowej weszli, lub którymby uchwała licytacytacyjna doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora Teodora Kostraby z Jasienowca zawiadamia.

Rożniatów 17 kwietnia 1880.

(2984 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 754/80. Celem zaspokojenia wierzytelności wekslowej w kwocie 150 zł. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 527 i 467 w Mikołajowie położonej, dłużnika Kiwy Pancera własnej, w dniu 25 czerwca 1880 w dniu 27 lipca 1880 i w dniu 31 sierpnia 1880 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tejże realności na kwotę 1132 wyprowadzona zakład wynosi 113 zł. w. a.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

O czem się także zawiadamia wszystkich innych nieznanych wierzycieli, którymby uchwała niniejsza z jakichkolwiekbądź powodów doręczoną być nie mogła, z tem że dla nich został ustanowiony kurator w osobie c. k. Notaryusza p. Manasterskiego w Mikołajowie.

C. k. sąd powiatowy.

Mikołajów dnia 16 marca 1880.

(3040 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 2152. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 20 maja 1880 17 czerwca 1880 i 1 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności Nr. 398 Mikity Nycza własnej w w Stryju na dolnych Łanach położonej ciała tabularnego nie mającej na rzecz Leiby Ber Halperna pto. 25 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 150 zł. a. w.

Zakład 15 zł.

Bliższe warunki można przejrzeć w registraturze.

Stryj dnia 28 lutego 1880.

(3041 1—3) **Edykt.**

L. 15268. C. k. sąd pow. m. d. S. II we Lwowie czyni wiadomo; iż w skutek uchwały c. k. sądu krajowego z dnia 31 października 1879 l. 49494 nad osobą i majątkiem Jana Czernikiewicza, gospodarza pod l. k. 71 w Malechowie z powodu marnotrawstwa kuratela zaprowadzoną i kurator w osobie Jędrzeja Pasierskiego ustanowionym został.

Lwów 27 grudnia 1879.

(3045 1—3) **Edykt.**

L. 15769. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że wsprawie konkursowej upadłej firmy Urich & Mahl i członków tej firmy celem przeprowadzenia rozprawy nad kwestyą uprawnienia wierzycieli do głosowania przy rozprawie ugodnej odbędzie się walne zebranie wierzycieli tych mas rozbiorowych na dniu 20 maja 1880 o godzinie 10 przed południem, na które wszystkich wierzycieli się wzywa.

Lwow dnia 22 kwietnia 1880.

(2940 1—3) **Edykt.**

L. 5261. C k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że celem ściągnienia wierzytelności Rafaela Gutwirthna w kwocie 100 zł. a w. odbędzie się w dniu 10 czerwca 1880 o godzinie 10tej rano przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 19 w Wadowicach górnych ciała tabularnego niestanowiącej masy spadkowej Jakóba Frieda własnej.

Cena szacunkowa wynosi 275 zł.

Wadyum 30 zł.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, tudzież warunki sprzedaży przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl 13 października 1878.

(2967 1—3) **Edykt.**

L. 8809. C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia wierzytelności gminy miasta Mikołajowa w ilości 1000 zł. m. k. z pn. dozwoloną została, przymusowa sprzedaż, realności pod Nr. k. 349, w Mikołajowie położonej wedle Dom. I pag. 362 i 363, jako własność Marcina i Anny Sliwińskich zapisanej, która sprzedaż odbędzie się w sądzie powiatowym w Mikołajowie w dwóch terminach dnia 15 czerwca i dnia 13 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 3117 złr. 25 ct. w. a.

Wadyum 311 zł. w. a.

Gdyby na powyższych terminach realność ta wyżej ceny wywołania, będącej ceną szacunkową lub za takową sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 15 lipca 1880 godz 10 z rana.

Cena kupna ma być uiszczoną do dni 14 po doręczeniu nabywcy zawiadomienia o przyjęciu aktu licytacyi do wiadomości.

Nabywca jednak do przyjęcia nie wypowiedzianych długów, których zapłaty wierzyciele przed terminem przyjąćby nie chcieli w miarę ceny kupna i za odtrąceniem od tejże jest obowiązany.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w sądzie.

Dla masy spadkowej po Annie Sliwińskiej, ustanawia się kuratorem p. Karola Markowskiego w Mikołajowie, a dla masy spadkowej po Franciszku Sliwińskim jak też i dla z miejsca pobytu niewiadomych Teofila Sliwińskiego i Jana Sliwińskiego ustanawia się kuratorem p. Karola Selmachów w Brodkach w powiecie Szczerzeckim a wreście dla tych, którzyby po dniu 31 lipca 1879 rzeczowe prawa na realności pod Nr. k. 349 w Mikołajowie nabyli lub którymby uchwały tej sprawy egzekucyjnej się tyczące wcześnie lub wcale doręczone być nie mogły ustanawia się kuratorem p. Jana Mickiewicza w Mikołajowie.

Mikołajów 29 marca 1880

(3044 1—3) **Edykt.**

L. 16804. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że celem zaspokojenia kwoty 180 zł. w. a. z 6 prc. odsetkami od 15 kwietnia 1865 kosztów 3 zł. 50 ct. 1 zł. 5 złr. 37 ct. 9 zł. 25. ct. 8 zł. i 15 zł. 41 ct. w. a. odbędzie się przymusowa licytacya 9/20 części realności l. 486 $^1/_4$ Józefa Wróblewskiego własnej i 9/20 części realności pod l. 965$^1/_4$ we Lwowie Jakóba i Maryanny Ozgów własnej na jedynym terminie a to w dniu 15 czerwca 1880 o godzinie 10 z rana w tutejszym c. k. sądzie krajowym.

Cena wywołania wynosi 1314 zł. 40$^1/_2$ ct. w. a.

Wadyum 65 zł. w. a.

Na tym terminie wspomnione części realności i poniżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiek cenę sprzedane zostaną.

Akt oszacowania i wyciąg tabularny i resztę warunków, można przejrzeć w tut. registraturze, albo przy licytacyi.

Elżbietę z Skalaczyńskich Wróblewską z życia i miejsca pobytu niewiadomą a względnie z życia i miejsca pobytu niewiadomych jej spadkobierców Jana Kiszkę, Mojżesza Klapp, z życia i miejsca pobytu niewiadomych, Simchego Hersza Kaukesa, Walentego i Julię małżonkóww Radomskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych nareszcie wszystkich tych, którzyby po dniu 3 lipca 1879 jako dniu wydania, wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być niemogła, uwiadamiamy o tej licytacyi do rąk kuratora adwokata Dr. O Standa i obecnym edyktem.

Lwów dnia 17 kwietnia 1880.

(3039 1—3) **Obwieszczenie**

L. 4431. W tutejszym c. k. sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 3 czerwca 1880, 17 czerwca 1880 i 1 lipca 1880, każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności Nr 108 i 78 na niższem czyli lwowskiem przedmieściu w Stryju położonych. ciało tabularne i własność Ferdynanda Zieritza stanowiących na rzecz Herscha Bernhofa w celu zaspokojenia sumy 254 zł. 48 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 4970 zł 43 ct. w. a. zakład w okrągłej kwocie 500 zł w. a.

Bliższe warunki można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Stryj dnia 9 kwietnia 1880

(3038 1—3) **Edykt.**

L. 542 C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie podaje do wiadomości, iż na żądanie Teresy Ziobro wdrożono postępowanie celem amortyzacyi dokumentu darowizny połowy realności pod Nr. 17 w Przedmieściu Strzyżów położonej z dnia 16 listopada 1846 przez Wojciecha Sję na rzecz Franciszka i Teresy z Mazurów małżonków Sojów wystawionego, a zarazem wzywa każdego, któryby się w posiadaniu tego dokumentu znajdował aby o tem sądowi tutejszemu w przeciągu roku od dnia, w którym niniejszy edykt po raz trzeci w Gazecie Lwowskiej umieszczonym będzie, licząc, donósł, w przeciwnym bowiem razie takowy za pozbawiony wszelkiej mocy uważany a wydawca onego do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie.

Strzyżów 8 kwietnia 1880

(3023 1—3) **Edykt.**

L. 5664. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnienia resztującego kapitału pożyczkowego 1448 zł. 18 ct. w. a. z 7 prc. odsetkami od 18 lutego 1879 bieżącemi i kosztów egzekucyjnych w kwocie 19 zł 62 ct. na rzecz galic. akc. Banku hipotecznego odbędzie się 4 czerwca, 2 lipca i 6 sierpnia 1880 o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Chany Gelles, Salamona Gelles, Abrahama Thurn, Beili Thurn, i Arona Gelles, w Tarnopolu pod l. 1545 położonej.

Cena wywołania poniżej której realność ta na powyższych terminach sprzedaną nie będzie 3500 zł. w. a.

Wadyum 350 zł. w. a

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego prawo zastawu uzyskali lub którymby uchwała względem ogłoszenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiony kuratorem p. adw. Dr. Weisstein a zastępcą p. adw. Dr. Axelrad.

Tarnopol dnia 19 kwietnia 1880.

(3025 1—3) **Edykt.**

L. 4555. C. k. sąd powiatowy Skole podaje do publicznej wiadomości, że na dniu 28go maja, na dniu 28 czerwca i na dniu 28 lipca 1880 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 273/52 w Synowudzku wyżnym położona, masy leżącej śp. Dmytra Dziury własna celem zaspokojenia kwoty 600 zł. względnie 575 zł. 52 ct w. a. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum 120 zł. w. a.

Warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Skole dnia 24 kwietnia 1880.

(3005 1—3) **Edykt.**

L. 6598. Dnia 16 czerwca 1880 o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze Nr. II publiczną sprzedaż realności ciała tabularnego nie stanowiącej a dłużnika Józefa Gerczaka własnej w Rychcicach pod l. 166/93 położonej, ze wszelkimi do tejże realności należącemi w protokole zastawnego opisania z dnia 10 czerwca 1870 wymienionemi gruntami i przynależytościami w celu zaspokojenia pretensyi zakładu kred. włość. we Lwowie w kwocie 150 zł. a. w.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Realność ta sprzedaną zostanie za jakąkolwiek cenę.

C. k. Sąd powiatowy

Drohobycz dnia 24 marca 1880.

(2894 1—3) **Edikt.**

Zl. 9965. Das k. k. Landesgericht als Concursgericht in Krakau hat auf Grund des §. 62 der Concurs-Ordnung die Eröffnung des Koncurses über das Gesammte wo immer befindliche bewegliche, und über das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25 Dezember 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Jakob Wagner Schuhmacher in Saybusch bewilligt, den Hrr. Bezirksrichter in Saybusch Edward Seuchter zum Concurscommißär und den Hrr. Dr. Bogdani Gerichtsadvokaten in Saybusch zum einstweiligen Massa-Verwalter mit Substituirung des Hrr. Teofil Chwalibóg bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert in der auf den 18 Mai 1880 Vormittags 10 Uhr vor dem Concurscommissär in Saybusch angeordneten, Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestättigung des einstweilen bestellten Vermögens-Verwalters oder über die Ernennung eines anderen Massaverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und die Wahl des Gläubiger Ausschußes vorzunehmen.

Ferner werden alle diejenigen, welche gegen die gemeinschaftliche Kridamasse einen Anspruch als Koncursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen selbst, wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 21 Juni 1880, nach Vorschrift der Koncursordnung zur Vermeidung der in derselben angedroheten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und der hiemit auf den 16 Juli 1880, Vormittags 10 Uhr bei dem k. k. Bezirksgerichte in Saybusch vor dem Koncurscommissär anberaumten Liquidirungs-Tagfahrt zur Liquidirung und zur Rangsbestimmung zu bringen.

Den bei dieser Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern, steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Massaverwalters seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigers-Ausschußes, die bis dahin im Amte waren andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Diejenigen Gläubiger, welche nicht in Saybusch oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen hierorts wohnhaften Bevollmächtigten zur Empfangnahme der Zustellungen nahmhaft zu machen, widrigens über Antrag des Concurscommissärs. für dieselben, auf deren Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden wird.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieser Kokursverhandlung werden durch das Amtsblatt der „Gazeta Lwowska" erfolgen.

Die Liquidirungstagfahrt wird zugleich als Vergleichstagfahrt festgestellt

Krakau 16 April 1880.

(2897 1—3) **Edikt.**

Zl. 702. Das k. k. Kreisgericht zu Przemysl macht anmit bekannt, daß über Ansuchen des k. k. Kreisgerichtes Teschen zur Befriedigung der Forderung des Dr Andreas Zajonc im Betrage von 15000 Gulden Conv. Münze sammt Nebengebühren die executive Feilbiethung des dem Schuldner Fürsten August Ordinat Sułkowski gehörigen im Liskoer Gerichtsbezirke gelegenen Güter Mików, Duszatyn Prełuki, Komańcza und Dołżyce am 14 Mai und am 17 Juni 1880, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude, und zwar unter nachstehenden Bedingungen statt finden wird:

Die Güter werden weder bei dem ersten, noch bei dem zweiten Lizitationstermine unter dem Ausrufspreise hintangegeben werden.

Der Ausrufspreis beträgt 166 514 fl. 50 kr. öst. W. und das Vadium im baaren Gelde, oder in öffentlichen Obligationen 15000 fl. öst. W.

Die übrigen Bedingungen, der Landtafelauszug und der Schätzungsact, können in der gerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbiethung werden die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Tabulargläubiger: Josel Laudau, Dr. Barthel, Henry Straussberg, Ferdinand Graf Arco, Ferdinand Graf Gaschin, Pinkas Mays, Wilhelm Landesmann, Lubina Szauszyc, Roman, Molinek, Heinrich Klein, H. Hescheles, Louis Plescher, Moses Dym, Josef Weichselbaum, Henrii Gilles, Hautermann, Ladislaus Krajewski, Kasimir Wohlmann, Fürst Josef Sułkowski und Markus Hirschfeld, so wie jene, denen aus welch immer Ursache der Feilbiethungsbescheid nicht zugestellt werden konnte, endlich alle Gläubiger, welche nach dem 15 Juli 1879 ein dingliches Recht auf die feilzubiethenden Güter erworben haben, zu Händen des hiemit in der Person des Advokaten Felsztynski mit Substituirung des Advokaten Dr. Tarnawski bestellten Curators und durch Edigt verständigt.

Dem Exekuten Fürsten August Ordinat Sułkowski als im Auslande Wohnhaft, und dem dem Wohnorte nach unbekannten Miteigenthümer Peter Oktavius et Alcantara wird ein Kurator in der Person des Advokaten Dr. Doliński mit Substituirung des Advokaten Dr. Skórski bestellt.

Przemyśl 10 März 1880.

(2930 1—3) **Edikt.**

Zl. 9662. Am 18 Mai, 18 Juni und am 22 Juli 1880, jedesmal um 10 Uhr früh wird hiergerichts die executive öffentliche Veräußerung der in Tyśmienitz sub. Nr. 83 gelegenen keinen Tabularkörper bildenden auf 55 fl. ö. W. abgeschätzten und dem Michał Samulak gehörigen Realität zur Hereinbringung der dem Dawid Rosenberg gebührenden Forderung pr. 26 fl. öst. W. sammt N. G. abgehalten.

Das Vadium beträgt 50 fl. ö. W. und am dritten Termine wird diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert.

Die übrigen Lizitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen, hingegen die Steuerrückstände durch das k. k. Steueramt in Tłumacz bekannt gemacht werden. K. k. Bezirksgericht.

Tyśmienitz den 28 Jänner 1880.

(3043) **Ogłoszenie.**

L. 547. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Poddubce z Michałówką i Józefówką tudzież Tarnoszyn powiatu sądowego Uhnowskiego, rozpoczyna się w 3 pierwszych dnia 15 maja 1880 a w czwartej dnia 21 maja 1880 każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stósowne uzna.

Lwów, dnia 27 kwietnia 1880

(3032) **Ogłoszenie.**

L. 183. C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum sądu obwodowego Tarnopolskiego oznajmia, że dochodzenia miejscowe w sprawie założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Sieniawa dnia 19 maja 1880 się rozpoczną.

Bliższe szczegóły zawiera ogłoszenie w gminnym urzędzie

Tarnopol dnia 27 kwietnia 1880.

(2714 3—3) **Edykt.**

L. 1337. C. k. sąd obwodowy w N. Sączu rozpisuje celem przymusowego ściągnienia sumy 290 zł. z 6 prc. odsetkami od 23 stycznia 1879, kwoty 2 zł. 90 ct. sumy 290 zł z 6 prc odsetkami od 23 lipca 1879, kwoty 2 zł. 90 ct i sumy 7931 zł 91 ct. w. a. z 7 prc. odsetkami od 23 stycznia 1880, wreszcie kosztów sądowych 17 zł. 35 ct. i 15 zł. 72 ct. c. k. uprzyw. galic. akcyjnemu Bankowi hipotecznemu we Lwowie przeciw Wacławowi czyli Wenclowowi Swoboda wywalczonych egzekucyjną sprzedaż dóbr Wiatrowice górne i Wiatrowice dolne wedle Dom. 453 pag 3 n. 14 haer. i Dom. 292 p. 33 n 13 haer. Wacława Swobody własnych w dwóch terminach dnia 9 czerwca i 14 lipca 1880 o godzinie 10 rano w sądzie obwodowym w N. Sączu odbyć się mającą.

1. Licytacya ta odbędzie ryczałtowo, na pierwszym i drugiem terminie za cenę wywołania lub wyżej takowej.

2. Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr w sumie 17450 zł. w. a.

3. Zakład wynosi 1745 zł. w. a.

4. Gdyby te dobra w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały, na ten czas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 14 lipca 1880 o godz. 4 po południu z tem oznajmieniem, że niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

5. Wyciąg hipoteczny w registraturze tutejszosądowej przejrzeć można.

O tem zawiadamia się Bank hipoteczny Wacława Swobodę, wierzycieli hipotecznych wreszcie wierzycieli, którzyby po dniu 27 stycznia 1880 prawo zastawu na sprzedać się mających dobrach Wiatrowice górne i Wiatrowice dolne uzyskali, jako też i tych, którymby uchwała sprzedaż dozwalająca, lub późniejsze uchwały w czas przed terminem albo w cale doręczone być nie mogły do rąk kuratora Dr. Żelechowskiego z substytucyą Dr. Bersona.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz 20 marca 1880.

(3006 2—3) **Edykt.**

L. 629. W c. k. sądzie powiatowym w Gródku odbędzie się w sprawie Meilecha Steina przeciw Bazylemu Feszczyszynemu pto. 15 zł. 94½ ct. a. w. z pn. w dniach 13 maja 1880 i 17 czerwca 1880 za lub powyż. ceny szacunkowej, i dnia 15 lipca 1880 nawet poniżej szacunku zawsze o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności l. 34 w Zaszkowicach.

Cena wywoławcza 150 zł.

Wadyum 15 zł. w. a.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gródek 13 lutego 1880.

(3007 2—3) **Edykt.**

L. 6459. Celem zaspokojenia należytości gminy miasta Podgórza w kwocie 2750 złr. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dwóch terminach dnia 19 maja i dnia 16 czerwca 1880 każdym razem o godz. 10 przed południem, egzekucyjna licytacya reelności pod l. 4 w Podgórzu położonej, dłużników Józefa i Rezi Haberów własnością będącej; z tem dołożeniem, że wrazie nieuzyskania ceny szacunkowej na tychże terminach, wyznaczony zostaje trzeci termin na dzień 14 lipca 1880 o godz. 9 przed południem, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych.

Cenę wywołania stanowi kwota 6198 ł. 97 kr. w. a.

Wadyum 620 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Podgórze dnia 13 grudnia 1879.

(3008 2—3) **Edykt.**

L. 11681/79. C. k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Benziona Taubmana w kwocie 350 zł. z pn. przeciw Dmytrowi Kiekot wywalczonej odbędzie się w tut. sądzie w dniach 12 maja, 11 czerwca i 15 lipca 1880 egzekucyjna licytacya realności dłużnika pod l. k. 70 w Orelcu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 2230 zł.

Wadyum 223 zł.

W razie, gdyby realność ta na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, w tedy sprzeda się ją na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych i protokoły opisania i oszacowania realności można przejrzeć tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sniatyn 25 marca 1880.

(3013 2—3) **Edykt.**

L. 15240. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że konkurs wierzycieli uchwałą z dnia 18 września 1878 l. 47977 do majątku Zuzanny Sopotnickiej otwarty, zniesionym został.

Lwów 17 kwietnia 1880.

(3001 2—3) **Edykt.**

L. 5620. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie mianuje w sprawie wekslowej Małki 1 Weismann 2 Isler przeciw Ryfce Kanner pto. 100 zł. w. a. dla ostatniej z miejsca pobytu niewiadomej kuratorem adwokata Dr. Gałeckiego w Tarnowie.

W Tarnowie dnia 22 kwietnia 1880.

(3012 2—3) **Edykt.**

L. 15846. C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że celem ściągnienia c. k. uprz. gal. akc. bankowi hipotecznemu we Lwowie od Pauliny Suchorzewskiej należącej się pretensyi 1896 złr. 32 ct. w. a. z pn. przymusowa licytacya realności pod l. 164⅘ we Lwowie położonej wedle Dom 112 pag 93 n. 27 haer. Pauliny Suchorzowskiej własnej d. 17 czerwca 1880 o godzinie 10tej przed południem w sądzie tutejszym się odbędzie, na którym to terminie realność wspomniona poniżej ceny wywołania 6077 zł. aw. w ogóle za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie, — dalej że jako wadyum kwota 300 złr. w. a. ma być złożoną, i że resztę warunków licytacyjnych w registraturze tego sądu przejrzeć lub odpisać wolno, w końcu zaś, iż dla wszystkich tych, którzyby dopiero po dniu 1 kwietnia 1879 rzeczowe prawa na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby uchwały tej sprawy egzekucyjnej się tyczące z jakiegobądź powodu wcale lub wcześnie doręczone być nie mogły adw. Dr. Moszyński kuratorem a jego zastępcą adw. Dr. Nurkowski jest ustanowiony.

Lwów dnia 17 kwietnia 1880.

(2878 2—3) **Edykt.**

L. 1602. C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności, 1700 zł. M. k. czyli 1785 zł. w. a. z pn. Jakóbowi M. Schönwetter przyznanej rozpisaną zostaje sprzedaż egzekucyjna realności pod Nr. 58 w Tarnowie w mieście położonej, jak liber Dom. 2 pag. 421 n. 16 haer. i Dom. eodem pag. 423 n. 16 haer. Chaji Eidel Bloch a względnie teraz jej spadkobierców: Dawida Bloch, Hermana Bloch, Perli recte Józefy Friedberg, Samuela Bloch Gitli Finkelstein, Reizli Bloch, Rachli Bloch i Feiwla czyli Fewla Bloch własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie: 7 czerwca i 5 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w sumie 2076 zł. w. a., poniżej której w terminach powyższych realność sprzedaną nie będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 207 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 5 lipca 1880, godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a wszczególności wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi i ci, którymby uchwała niniejsza, lub też później zapaść mająca z jakiejkolwiek przyczyny, wcale nie lub za późno doręczoną została; następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 1 października 1879 do hipoteki wspomnionej realności weszli, do rąk ustanowionego kuratora Dawida Herza ze Zmigroda, tudzież przez edykta.

Tarnów dnia 11 marca 1880.

(2884 2—3) **Edykt.**

L. 1870. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy w sprawie Juliana Zielskiego jako spadkobiercy Eliasza Zielskiego przeciw Piotrowi Klucowi pto. 99 zł. a. w. z pn. chęć kupienia mającym niniejszym edyktem wiadomo czyni, że na dniu 8 czerwca 1880 20 lipca 1880 i 17 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 11 rano, realność dłużnika pod l. k. 99 w Horoszowie położna, za świadectwem księgi głównej gmina Horoszowa liczba wykazu hipotecznego 234 ciało tabularne stanowiąca, z parceli budowlanej 259 i z parcel. grt. 255/2, 258, 1009/2, 1129/1, 1199/1, 1577/2, 1669/1, 1923/1, składająca się, powyższej pretensyi za hypotekę służąca, na ostatnim terminie nawet niżej ceny szacunkowej 845 zł. w. a. sprzedaną zostanie.

Ekstrakt tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne leżą w registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po 11 czerwca 1879 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną nie została, ustanowiono kuratorem Emila Rada z Mielnicy.

Mielnica 2 kwietnia 1880.

(2998 2—3) **Edykt.**

L. 1124. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie Ksenki Kosteckiej przeciw Katarzynie Kosteckiej pto. 57 zł. 76 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszego-sądu zabudowaniu w dniach 31 maja 1880, 22 czerwca 1880 i dnia 13 lipca 1880 o 10 godzinie z rana publiczna egzekucyjna sprzedaż jednego morga pola w niwie „Zady“ w Semenowie położonego.

Cena szacunkowa 100 zł. poręczne 10 zł. w. a.

Trembowla dnia 18 kwietnia 1880.

(2876 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1932. W konkursie Blumy Glanz został w miejsce Dr. Reines zarządcą masy ustanowiony tutejszy kupiec Izak Herzhaft.

Rzeszów 17 kwietnia 1880.

(2639 2—3) **Edykt.**

L. 12513. C. k. sąd krajowy we Lwowie z powodu wytoczonego przez Felicyę Szwejkowską i Wandę Borowską przeciw Zofii Tobolewskiej zam. Koryckiej, Domiceli Tobolewskiej, Maryannie Tobolewskiej i c. k. Prokuratoryi Skarbu imieniem Wys. Skarbu pozwu de praes. 16 marca 1880 l. 12513 o uznanie prawa zastawu dla ¾ części sum 64 duk. 45 rubli, 23 talar. i 100 zł. m. k. wedle Instr. 293 p. 85 n. 1 on. w stanie biernym sumy 800 zł. na dobrach Badruż, Smolin i Kolonia Smolin jak Dom 135 p. 284 n. 12 on. ciążącej na rzecz pozwanych intabulowanych za zgasłe, ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych: Zofii Tobolewskiej zam. Koryckiej Domiceli Tobolewskiej i Maryanny Tobolewskiej a względnie ich z nazwiska życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców kuratorem ad actum adw. Dr. Roińskiego z substytucyą adw. Dr. Siterskiego a doręczając pozew ów ustanowionemu p. kuratorowi do wniesienia pisemnej obrony w przeciągu dni 90ciu zawiadamia się o tem nieobecnych pozwanych przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się.

Lwów dnia 27 marca 1880.

(2997 2—3) **Edykt.**

L. 430. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia 500 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie licytacya realności pod l. 90 w Mukaniach położonej Stefana i Domiceli Balińskich własnej, na rzecz Józefa Bodakiewicza w terminach 12 maja, 11 czerwca i 14 lipca 1880 zawsze o godzinie 10 przed południem.

Cena wywoławcza 1900 zł. w. a.

Wadyum 190 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 6 marca 1880.

(2996 2—3) **Edykt.**

L. 26. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia 800 zł. z pn. odbędzie się w sądzie licytacya realności pod l. 8 w Miérowie położonej Jakóba i Krystyny Szweigów dawniej Jana Hoefnera własnej na rzecz Samuela Ungara w terminach 12 maja, 11 czerwca i 13 lipca 1880 zawsze o godzinie 9 przed południem.

Cena wywołania 3030 zł.

Wadyum 303 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów 6 marca 1880

(2987 2—3) **Obwieszczenie.**

L 1375. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach, w sprawie c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego banku banku hipotecznego we Lwowie, przeciw spadkobiercom ś. p. Izydora Pfaua o zapłacenie trzech rat po 45 złr. 36 ct. i kapitału 562 złr. 1 ct. z pn., rozpisuje na wezwanie c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 7 lutego 1880 l. 2664, przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. 300 w Zaleszczykach położonej, wedle księgi własności Tom V stronica 339 pozycya 6 własności, do masy spadkowej ś. p. Dra Izydora Pfaua należącej: wedle księgi własności Tom V stronica 339 pozycya 6 ciężarów dla powyższej pożyczki służącej, w dwoch na dzień 20 maja i 24 czerwca 1880 każdym razem o godzinie 10 rano, w zabudowaniu tutejszego sądu wyznaczonych terminach, na rzecz c. k. uprz. galic. akcyj. banku hipot. z tem, że cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 4500 złr. że w powyższych terminach realność ta tylko nad lub za cenę wywołania sprzedaną zostanie, że na wypadek, gdyby cena taka uzyskaną być nie mogła, termin do ułożenia warunków ułatwiających na dzień 25 czerwca 1880 o godzinie 10 rano, wyznaczonym został, że jako poręczenie 10 prc. sumy wywołania 4500 złr. t. j. kwota 450 złr. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych, lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego akcyjnego banku hipotecznego, lub c. k. uprzywilowanego austyacko-węgierskiego banku, przez kupienia chęć mających, do rąk urzędującej komisyi ma być złożoną, że dla wierzyciela hipotecznego Mojżesza Flintensteina, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, lub tegoż z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobiercow, nakoniec dla wszystkich wierzycieli, którzyby już po wygotowaniu wyciągu hipotecznego, t. j. po dniu 5 stycznia 1880 do tabuli weszli, a tem samem prawa zastawu, lub inne prawa rzeczowe na tej realności uzyskali, jako też dla wierzycieli, którymby uchwała niniejsza wcale albo w należytem czasie doręczoną być nie mogła, kurator w osobie c. k. notaryusza Wgo Antoniego Grossa, ustanowionym został, że wreszcie wyciąg tabularny i inne warunki sprzedaży w registraturze tutejszego sądu, wglądnąć lub w odpisie podnieść, zaś o zaległych podatkach w c. k. urzędzie poborowym w Zaleszczykach wiadomość powziąć można.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki dnia 28 lutego 1880

(2983 2—3) L. 851.

Ogłoszenie licytacyi

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Karola Zollnera przeciw spadkobiercom śp. Michała Praweckiego o zapłatę 500 złr. m. k. czyli 525 złr. w. a. dozwolił przymusową sprzedaż realności pod l. 62 w Brzeżanach położonej, wedle Dom VI pag. 25 i 231 n. 7 haer. dłużników własnej. Licytacya odbędzie się w sądzie dnia 20 maja 1880 o godzinie 10 rano, przy której wspomniona realność także niżej ceny szacunkowej 3167 złr. 37 ct. za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie. Wadyum 158 zł. 50 ct. gotówką lub papierami do lokacyi sum pupilarnych uprawnionemi według kursu lub w książeczkach kasy oszczędności. Jedną połowę ceny kupna z doliczeniem zakładu złoży nabywca w 30 dn. po prawomocności aktu licytacyi, drugą połowę zaś w dalszych dniach 30tu.

Bliższe warunki, stan tabuli i akt ocenienia można w sądzie przejrzeć.

O tem się popierającego egzekucyę i egzekutów Stanisława Michała dw. im. Michalinę i Zofię Praweckich, dalej c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana Pokutyńskiego, Stanisławę hr. Potockiego, nieobjętą masę Salamona Kallera wreszcie wierzycieli hipotecznych, który po 14tym marca 1879 do tabuli weszli lub którymby niniejsze postanowienie wcale nie lub tylko nie wcześnie mogło być doręczonem, do rąk kuratora Dra Leona Madejskiego adwokata w Brzeżanach zawiadamia.

Brzeżany 12 marca 1880.

(3000 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3402. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszem spadkobierców Wojciecha Rogawskiego z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, iż Marya Pleszowska przeciw Ewelinie z Morawskich Brzezińskiej i wspólnikom o wyeliminowanie wierzytelności w tabeli płatniczej z dnia 8 kwietnia 1875 l. 3366 na rzecz spadkobierców Wojciecha Rogawskiego, na 11 miejscu pod poz. 2 kolokowanej pod dniem 8 marca 1880 do l. 3402 skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła — wskutek czego termin 90 dniowy do wniesienia obrony zakreślony został.

Ponieważ imiona i pobyt współpozwanych spadkobierców Wojciecha Rogawskiego nie są wiadome, przeto przeznaczył tut. sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tut. adw. Dr. Ringelheima z substytucyą Dra Tokarza na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywil. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie. Tym edyktem wzywa się zapozwanych, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę sobie obrali i tut. sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej ze swego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Tarnów dnia 14 marca 1880.

(2975 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5164. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie podaje do wiadomości, iż w celu zaspokojenia przyznanej towarzystwu zaliczkowemu w Tarnowie od Józefa Zarychty w Bistuszowy sumy 70 zł. w. a. z pn. zostanie realność pod l. k. 22 w Bistuszowy położona, ciała tabularnego niemająca Józefa Zarychty własna przez publiczną licytacyę w trzech terminach, a to dnia 31 maja 1880, dnia 6 czerwca 1880 i dnia 2 sierpnia 1880 każdym razem o 10 godzinie z rana na miejscu w Tuchowie sprzedaną.

Cena wywołania 630 zł. w. a.

Wadyum 63 zł. w. a.

Resztę warunków w c. k. sądzie przejrzeć można. Tuchów dnia 30 grudnia 1879.

(2916 2—3) **Edykt.**

L. 3596. C. k. sąd obwodowy w Samborze rozpisuje odnośnie do edyktu z 5 sierpnia 1879 l. 11287 na zaspojenie pretensyi kasy oszczędności miasta Sambora w kwocie 409 złr. 95 ct. z pn. ponowną przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 115 d./98 n. na Blichu w Samborze położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dawniej Maryi Michalskiej obecnie Franciszka Kołczykiewicza własnej, która to sprzedaż w sądzie tutejszym na dniu 22 lipca 1880 o godzinie 10 rano pod następującemi dalszemi ułatwiającemi warunkami się odbędzie:

1. Rzeczona realność tylko w jednym terminie najwięcej ofiarującemu także niżej wywołania za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie.

2. Wadyum wynosi 70 złr. w. a.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przejrzeć.

O tej odbyć się mającej licytacyi zawiadamia się obie strony, tudzież Stanisława i Maryę Michalskich, Franciszka Kołczykiewicza, c. k. Prokuratoryę skarbu we Lwowie imieniem funduszu indemnizacyjnego. c. k. urząd podatkowy w Samborze, fundusz mieszczański w Samborze, Jakóba Dische i wszystkich tych, którymby niniejsza uchwała wcale nie lub w należytym czasie doręczoną być nie mogła, jako też i tych, którzyby prawo zastawu na powyższej realności po 2im stycznia 1879 nabyli, niemniej z życia i miejsca pobytu niewiadomą Franciszkę As przez ustanowionego kuratora adw. Dr. Witza z zastępstwem adw. Dr. Ehrlicha i przez edykta.

Sambor 31 marca 1880.

(2922 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3409. C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 130 zł. 11 ct. w. a. z przyn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 20 w Wojciechowicach położonej Pawła Ilczyszynego własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. galic. zakładu kred. włość. dnia 3go czerwca, 5 lipca i 4 sierpnia 1880. każdym razem o godzinie 11tej przed południem się odbędzie.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Przemyślany 31 grudnia 1879.

(2961 2—3) **Edykt.**

L. 5529. C. k. Sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs nad całym ruchomym jakoteż w krajach dla których ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 ważną jest, położonym nieruchomym majątkiem Lei Feldhof w Borysławiu zamieszkałej handlującej.

Kierownictwo upadłości tej porucza się panu Drowi Bauchowi sędziemu powiatowemu w Drochobyczu a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana Dra Wolskiego adwokata w Drohobyczu.

Wszyscy ci którzy do tej masy konkursowej, jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był, w ciągu 60 ani od dnia ogłoszenia tego edyktu w tutejszym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić się, i na terminie który na dzień 14 czerwca 1880 ustanawia się przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną, i pretensye swe ogłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego, albo do zamianowania innego zawiadowcy masy tegoż zastępcy, i do wyboru wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 28go kwietnia 1880 o godzinie 9tej przed południem wobec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy nie w Samborze lub w Drohobyczu mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Drohobyczu mieszkającego celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczone będą, w dodatku urzędowym do gazety lwowskiej.

Z c. k. Sądu obwodowego
Sambor 13 kwietnia 1880.

(2976 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5165. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia, iż w celu zaspokojenia przyznanej Tarnowskiemu towarzystwu zaliczkowemu od Piotra Żabińskiego sumy 100 złr. w. a. z procentem po 12 i kosztami — zostanie realność pod l. k. 89 w Brzozowy położona ciała tabularnego nie mająca — Piotra Zabinskiego własna przez publiczną licytacyę w trzech terminach a to dnia 31 maja, 6 czerwca i dnia 2 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 z rana na miejscu w Tuchowie sprzedaną.

Cenę wywołania ustanawia się w kwocie 240 złr. w. a.

Wadyum 24 złr. w. a.

Resztę warunków w c. k. sądzie przejrzeć można.

Tuchów dnia 21 grudnia 1879.

(3011 2—3) **Edykt.**

L. 15769. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym wiadomo czyni, że likwidacya pretensyi Samsona Goldfarba w kwocie 500 zł. a. w. z pn. do masy rozbiorowej Urich et Mahl i Dawida Mahla dopiero na dniu 7 kwietnia 1880 l. 15770 zgłoszonej na dniu 20 maja 1880 o godzinie 10tej przed południem się odbędzie, do której wszystkich wierzycieli się wzywa

Lwów dnia 22 kwietnia 1880.

(3010 2—3) **Edykt.**

L. 17937. C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek P. M. (Pinkasa Markusa) Lind handlarza sukniami męskiemi we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się p. c. k. radcy sądu kraj. Brzechowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dra Goldberga, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 4go maja 1880 o godzinie 4tej po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 10 czerwca 1880 i podać ją na terminie na dzień 21 czerwca 1880 o godzinie 10tej przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej.“

Z c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 20 kwietnia 1880.

(2877 2—3) **Edykt.**

L. 2437. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba Rothsteina z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu i Maryi Rothstein, Chaja Fröhlich wniosła pozew o wydanie nakazu zapłaty de pres. 14 kwietnia 1880 l. 2437 pto 300 złr., w załatwieniu tegoż pozwu nakaz zapłaty w dniu 15 kwietnia 1880 l. 2437 wydanym został — którym polecono pozwanemu aby sumę 300 złr. albo w dniach 3 zapłacił albo w tymże terminie zarzuty swe wniósł.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jakóba Rothsteina jest niewiadomem, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adw. Dra Wawrausha kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony wedłng ustawy wekslowej w Galicyi obowiązującej przeprowadzonym będzie. Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam zarzuty wniósł albo też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi obwodowomu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, wrazie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów 15 kwietnia 1880.

(2873 3—3) **Edykt.**

L. 7606. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, że celem ściągnięcia sum 483 zł. 483 zł. i 8916 zł. 63 ct. z pn. akc. galic. Bankowi hipotecznemu od Kazimierza z Jerzykowa Baranowskiego należących się, odbędzie się w tut. c. k. sądzie krajowym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 96 dz I w Krakowie położonej w 3 nowych terminach dnia 1 czerwca, 5 lipca i 3 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem pod warunkami tutejszym edyktem z dnia 14 listopada 1879 l. 26979 ogłoszonemi.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin sądowy na dzień 4go sierpnia 1880 o godzinie 10 rano.

Kraków 9 kwietnia 1880.

(2584 3—3) **Edykt.**

L. 890. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia Jurka Kurkę z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż Fedko Kurka wniósł pod dniem 12 lutego 1880 przeciw niemu pozew o 90 zł 50 ct. w. a., w skutek którego termin do rozprawy na 26 maja 1880 o godz. 10 przed południem wyznaczono i dla nieobecnego pozwanego kuratora w osobie Iwana Borysa ustanowiono. Wzywa się więc pozwanego, aby albo osobiście się zgłosił lub kuratorowi informacyę i dowody prawne udzielił, lub też innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, w ogóle stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki, sam sobie przypisać będzie musiał.

Kulików dnia 12 lutego 1880.

(2915 3—3) **Edykt.**

L. 1347/77 2035/80 C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 180 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tymże sądzie w dniu 24 maja, 21 czerwca i 26 lipca 1880 każdym razem o 10 godzinie z rana, egzekucyjna publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. k. 62/124 rep. 69 w Bagienicy, Jana i Anny Jachimów własnej pod następującemi warunkami:

1. Cena wywołania 400 zł. w. a.
2. Wadyum 40 zł. w. a.

Resztę warunków i protokół zastawniczego opisania realności powyższej przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze

W Dąbrowie 25 marca 1880.

(2968 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1978. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że przedsięweźmie przymusową sprzedaż realności w Rymanowie pod l. k. 3 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Jana Zmarza własnej, celem ściągnienia na rzecz Franciszka Wiatrowskiego sumy 110 zł. w. a. z pn. w dniach 10 maja, 7 czerwca i 19 lipca 1880, każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu tusądowem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 200 zł. a. w. zakład zaś 10% takowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Rymanów dnia 1 kwietnia 1880.

(2921 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3408. C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia sumy 200 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 32 rep. 29 w Plenikowie położonej Antoniego Szajdy, Michała i Marceli Górskich własnej, ciała tabularnego niestanowiącej na rzecz c. k. uprzyw. galic. zakładu kredyt. włość. w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na dniu 3 czerwca, 5 lipca i 4 sierpnia 1880 każdym razem o 10tej godzinie przed południem się odbędzie.

Cena wywołania 350 złr. w. a.

Wadyum 35 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych można w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Przemyślany 31 grudnia 1879.

(2943 3—3) **Edykt.**

L. 17198. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Jana Cwokla w ilości 100 zł. a. w. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Michała Gerynowicza realności pod l. spis. 79 subrep. w Wulce poturzyckiej na dnie 10 maja 1880, 15 czerwca 1880 i 15 lipca 1880 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 71 zł. 50 ct. a. w.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Protokoły zastawniczego opisania i ocenienia sprzedać się mającej realności, tudzież warunki przetargu przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal dnia 10 kwietnia 1880.

(2840 3—3) **Edykt.**

L. 1139. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w kwocie 281 zł. 85 kr. w. a. z pn. na rzecz uprz. galic Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod Nr. k. 44 w Łężkowicach położonej, wedle wykazu hipot. l. 44 własność tabularną dłużników Karola i Katarzyny Włodków stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 7 czerwca, dnia 7 lipca i dnia 11 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 2000 zł. w. a.

Wadyum zaś 200 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice 24 marca 1880.

(2823 3—3) **Edykt.**

L. 2333. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Dawida i Fajgi Blume Spisbachów w ilości 47 złr. 54 ct. w. a. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużnika Jakuba Gerynowicza realności pod l. spis. 82 w Wulce poturzyckiej na dniu 15 czerwca, 13 lipca i 24 sierpnia 1880 zawsze od godziny 10 przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 13 złr. 30 ct. w. a.

W pierwszym i drugim terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, w trzecim zaś nawet poniżej ceny tej.

Protokoły zastawniczego opisania i ocenienia sprzedać się mającej relności, tudzież warunki przetargu przejrzeć można w registraturze sądu tegoż.

Sokal dnia 2 marca 1880.

(2965 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1591. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredytowego ziemskiego przeciw Elżbiecie Popielowej w kwocie 54 zł., 54 zł., 1161 zł. 32 ct. z pn. przeprowadzoną będzie w dniu 14 maja 1880 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż ocenionej na 3200 zł. realność pod l. 61 w Katynie położonej z ceną wywołania 3200 złr. a zakładem 320 zł., na którym to terminie sprzedaż za jakąkolwiek cenę przeprowadzoną będzie. W 30 dniach po prawomocności aktu licytacyjnego winnien nabywca wszelkie należytości skarbowe i egzekucyę prowadzącego zakładu uiscić, a resztę w 30 dniach po prawomocności tabeli płatniczej. Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno jest w tu. sąd. registraturze przeglądnąć. Dla niewiadomej z miejsca pobytu dłużniczki ustanowiono kuratorem p. Sabina Budzynowskiego notaryusza z Dobromila.

Z c. k. sądu powiatowego.
Dobromil 12 marca 1880.

(2969 3—3) **Edykt.**

L. 2201. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do wiadomości, że odbędzie się celem zaspokojenia resztującej sumy 1638 zł. w. a. na rzecz Chaji Sary Nussenbaum publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. k. 110 m. w Stryju położonej wedle Dom. II. pag. 438 n. 10 haer. Benziona Bergmana własnej, w 3 terminach, mianowicie dnia 20 maja, dnia 3 czerwca i dnia 17 czerwca 1880.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 99 zł. 12½ ct., wadyum 10%. Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tusądowej registraturze przejrzeć,

Stryj dnia 16 marca 1880.

(2957 3—3) **Edykt.**

L. 3327. Sąd wyż./L. 8366 Sąd kraj. Na skutek polecenia c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie c. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowo utworzonej karty hipotecznej dla pola górniczego „Albina“ w gminie katastralnej Libiąż mały w okręgu c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie położonego, według ustawy krajowej z dnia 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowany za księgę górniczą poczynając od dnia 19go grudnia 1879 uważany będzie, a od tegoż dnia wolno takowy przeglądać w c. k. sądzie krajowym w Krakowie, jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości esięgą gruntową objętej. jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionej karty hipotecznej c. k. sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tej nowej karty hipotecznej nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tej nowej księgi górniczej nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w tę księgę lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecanego uprzymiotnione, aby z temi prawami zgłosili się do c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 31 lipca 1880, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowej karcie hipotecznej zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go. do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej. Kraków dnia 18 marca 1880.

(2951 3—3) **Edykt.**

L. 1606. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznaną Elżbietę Czeską tudzież opiekunkę nielet. Michaliny i Maryi Szmigelskiej, Franciszkę Szmigelską, że przeciw nim wniósł Jan Szytyliński pozew de praes. 20 lutego 1880 l. 1606 o wykreślenie prawa do sumy 525 zł. Dom. 2 pag. 235 n. 6 on. w stanie biernym realności l. k. 71/126 w Brzeżanach na Adamówce intabulowanego, i że do ustnej rozprawy wyznaczono termin na dzień 12 maja 1880 o 9 godzinie z rana.

Wzywa się przeto wyż wymienionych, ażeby na powyższym terminie osobiście lub przez pełnomocnika jawili się, albo też ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Dr. Gottliebowi potrzebnych wskazówek udzielili, gdyż skutki z zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli. Brzeżany 8 marca 1880.

(2964 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1797. Do likwidacyi pretensyi przez Sarę Billet jako prawnabywczynię R. Kindlera i Ferdynanda Macholda do masy rozbiorowej Mojzesza Billeta po upływie odnośnego terminu zgłoszonych, wyznacza się termin na 4 maja 1880 o godzinie 9 rano.

Co do powszechnej wiadomości podaję.

Brzozów dnia 15 kwietnia 1880.

(2953 3—3) **Edykt.**

L. 1398. W dniach 31 maja. 30 czerwca i 30 lipca 1880 każdoczeénie o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności jak Dom. Tom. I pag. 505 Hnata Dmytryszynego Biłana własnej pod Nr. k. 37 rep. 30 w Jasienowcu powiatu sądowego Rożniatowskiego położonej, celem zaspokojenia sumy 100 zł. w. a. z pn. na rzecz Zakładu kred. włość.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 500 zł. w. a.

Wadyum wynosi 10 prc.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania, lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Resztę warunków w registraturze tusądowej przejrzeć można.

O czem się wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 27 marca 1879 do księgi gruntowej weszli, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora Teodora Kostraby z Jasienowca zawiadamia. Rożniatów 9 kwietnia 1880.

(2995 1—3) **Edykt.**

L. 1808. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie na podstawie protokołu ułatwiających warunków rozpisuje się celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. akcyjn. banku hipotecznego, a to 942 zł. 50 ct. z 6% odsetkami od 5 lipca 1876, 942 zł. 50 ct. z 6% odsetkami od 5 stycznia 1877 942 zł. 50 ct. z 6% odsetkami od 5 lipca 1877, 942 zł. 50 ct. z 6% odsetkami od 5 stycznia 1878, 25857 zł. 77 ct. z 7% odsetkami od 5 stycznia 1878, z potrąceniem zapłaconej zaległości 256 zł. 64 ct., nareszcie kosztów sądowych 30 zł. 65 ct., 23 zł. 40 ct. i 25 zł. 92 ct w. a. tudzież kosztów za niniejsze podanie protokolarne w kwocie 3 zł. 86 ct. przymusową publiczną sprzedaż folwarków Lipowczyk, Czeremoszna i Kopań wedle Dom. 515 pag. 141 n. 1 haer. pag. 161 n. 1 haer. i pag. 164 n. 3 haer., pag 183 n. 3 haer. Katarzyny Ewy, Daniela Rupp i Henryka Müller własnych w obrębie sądu powiatowego Gliniany i w tym celu ustanawia się termin na dzień 26 maja 1880 o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym, na którym dobra te także niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę sprzedane będą.

Cenę wywołania stanowi wartość folwarków przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 52380 zł. w. a.

Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład (wadyum) 5% ceny wywołania, to jest 2619 zł. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w galicyjsk. obligacyach indemnizacyjnych, lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego, lub c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w Wiedniu. Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej Gazety Lwowskiej. Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ile w gotowiznie było złożone w cenę kupna w liczonem zostanie, zaś wadya innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.

O rozpisaniu tej licytacyi przymusowej zawiadamia się strony sporujące, dalej wszystkich wierzycieli hipotecznych, którymby niniejsza uchwała sądowa, lub dalsza w tej sprawie wypaść mająca z jakiegokolwiek powodu wcale nie, albo przed terminem licytacyjnym nie mogła być doręczoną, nareszcie wszystkich wierzycieli hipotecznych, ktorzyby po dniu 3 września 1879 do tabuli krajowej weszli przez edykta i w osobie adwok. Dr. Heynego z zastępstwem adwokata Dr. Mijakowskiego jako poprzód ustanowionego kuratora.

Złoczów dnia 20 marca 1880.

(2974 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5009. C. k. sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia, iż w celu ściągnięcia przyznanej od Walentego Sarada gminie wsi Zalasowy sum 70 zł., 67 zł. i 40 zł z pn. zostanie realność pod l. k. 138 w Zalasowy, ciała tabularnego niemająca, dawniej Walentego Sarada własna, obecnie do tegoż masy należąca, na miejscu w Tuchowie przez publiczną licytacyą w 3 terminach, a to dnia 24 maja 1880, dnia 30 czerwca 1880 i dnia 3 sierpnia 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem sprzedaną.

Cena wywołania 1050 zł. wadyum 105 zł.

Inne warunki w c. k. ąądzie przejrzeć można.

Tuchów dnia 20 grudnia 1879.

(3019 1—3) **Konkurs**

L. 8011. na posady ekspedyentów pocztowych w Niezwiskach w starostwie Horodyńskiem i w Dziewinie, starostwie Bocheńskiem za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł. z poborami rocznemi płacy 200 zł. względnie 150 zł. i ryczałtu kancelaryjnego 60 zł. względnie 40 zł.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Lwów dnia 26 kwietnia 1880.

(3042 1—3) **Edykt.**

L. 2013. C. k. Sąd powiatowy m. del. dla okolicy miasta Lwowa S. II we Lwowie wiadomo czyni, że celem zaspokojenia kwoty 53 zł. a. w. z pn. publiczna licytacya realności gruntowej pod l. 195 w Grzybowicach położonej dłużnika Mikołaja Chrypiaka własnej tudzież połowy dwóch łąk z parcel l. 584 i 708 się składających w Grzybowicach położonych w połowie dłużnika Mikołaja Chrypiaka własnych w 3 terminach a to na dniu 10 maja, na dniu 14go czerwca i na dniu 19 lipca 1880, każdym razem o godzinie 10 przed południem się odbędzie z tem, że na pierwszym i drugim terminie realność ta i łąki tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś poniżej takowej sprzedane będą

Jako kwotę wywołania ustanawia się cena szacunkowa w kwocie 770 zł. a. w.

Chęć kupienia mający mają złożyć kwotę 77 zł. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej przed rozpoczęciem licytacyi.

Resztę warunków licytacyjnych wykaz hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w t. s. registraturze.

O czem się strony interesowane, Barucha Hermelina z życia i miejsca pobytu niewiadomego przez ustanowionego w tym celu kuratora adw. Dra. Bodeka jakoteż wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 18go czerwca 1879 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna lub inna w tym przedmiocie zapaść mająca uchwała doręczoną być nie mogła przez ustanowionego w tym celu kuratora adw. Dra. Łuki z substytucyą adw. Dr. Standa.

Lwów dnia 28 lutego 1880.

(2947 1—3) **Edykt.**

L. 14709. C. k. Lwowski Sąd krajowy podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej uprz. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie przeciw Mendlowi i Mojżeszowi Halberom o 2530 zł., 2530 zł., 2530 i 52352 zł. 47 ct. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia powyższych sum egzekucyjna licytacya realności l. 187 i 189 2/4 we Lwowie wedle Dom. 232 str. 272 poz. 72 wł. dłużników Mendla i Mojżesza Halberów własnych w jednym tylko terminie na dniu 3 czerwca 1880 o godzinie 10 przed południem, na którym realności te także niżej ceny wywołania za jakąkolwiekbądź cenę sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w kwocie 111250 zł. a. w.

Wadyum zaś 5562 złr. 50 ct.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

O czem się z miejsca i pobytu niewiadomych dłużników Mendla i Mojżesza Halberów na ręce ich już ustanowionego kuratora Dra Żminkowskiego, wszystkich wierzycieli do rąk własnych, tych zaś którzyby po dniu 26 lutego 1879 jako dniu wydania ekstraktu tabularnego prawo zastawu na powyższych realnościach uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna lub też każda późniejsza w tej sprawie uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła na ręce ustanowionego kuratora adw. Dr. Kuczkiewicza z zastępstwem adw. Dra Romanowskiego, jakoteż przez edykt niniejszy zawiadamia.

Lwów dnia 17 kwietnia 1880.

(3024 1—3) **Edykt.**

L. 1894. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi galicyjskiego towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 1258 zł. 51 ct. w. a. z pn. odbędzie przymusową sprzedaż folwarku Mincina Dom. 506 pag. 371 haer. 1 zapisanego, w powiecie przemyślańskim położonego, z kompleksu dóbr Baczowa i Podusilnej wydzielonego, w zabudowaniu sądowym dnia 20go maja i 17 czerwca 1880, zawsze o godzinie 10 przed południem jednak tylko za, lub wyżej ceny wywołania 4640 zł. w. a.

Wadyum wynosi 464 zł. w. a.

Dalsze warunki przeglądnąć można w registraturze.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 12go listopada 1879 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę dozwalająca lub dalsze licytacyi lub ekstrykacyi dotyczące uchwały wcale lub wcześnie nie zostały doręczone adwokata Dra Józefa Wesołowskiego z zastępstwem przez adwokata Dra Abdona Mijakowskiego na kuratora ustanowiono.

Złoczów dnia 20 marca 1880.

(2938 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1513. C. k. sąd powiatowy w Dobczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 900 złr. a. w. wzglednie niespłaconej jeszcze reszty 766 złr. 40 ct. aw. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego (Galizische Boden Credit Anstalt) w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach dnia 4 maja, dnia 1 czerwca i dnia 28 czerwca 1880 każdym razem o godainie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużników Anny Olszowskiej i Maryanny Szymoniak pod l. 40 i 15 w Poznachowicach dolnych w powiecie Dobczyckim położonej, niestanowiące ciała hipotecznego.

Cena wywołania wynosi 2550 złr. aw.

Wadyum 255 złr. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w tutejszej registraturze.

Dobczyce dnia 22 marca 1880.

(2935 1—3) **Edykt.**

L. 5479. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 87 złr. 51 ct. w. a. odbędzie się w tymże sądzie w dniach 12 maja, 9 czerwca i 7 lipca 1880 każdym razem o godzinie 9 z rana egzekucyjna publiczna sprzedaż, Marcina Płanety własnej, ciała tabularnego niestanowiącej pod l. k. 14 subr. 51 w Radwanie położonej.

Cena wywołania 350 złr. w. a.

Wadyum 35 złr. w. a.

Resztę warunków tudzież protokół zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze

w Dąbrowie, dnia 26 lutego 1880.

(2936 1—3) **Edykt.**

L. 4198. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie wierzytelności Idessy Knobloch w kwocie 117 złr. 60 ct. z pn dozwoloną została uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie publiczna sprzedaż części realności Ignacego Węgla własnej, a pod l. k. 87/65 w Dąbrowy położonej, na 460 złr. oszacowanej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Sprzedaż niniejsza odbędzie się w 3ch terminach t. j. dnia 18 maja, 21 czerwca i 26 lipca 1880, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie cena szacunkowa w kwocie 460 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

Dąbrowa 13 grudnia 1879.

(2934 1—3) **Edykt.**

L. 531. C. k. sąd dig. miejski w Nowym Sączu zawiadamia, iż na dniu 21 czerwca 1847 zmarł w Chomrzyskach Antoni Sekuła bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia — a gdy sądowi tutejszemu pobyt tegoż spadkobierców Teodory Chochorowskiej i Jana Sekuły nie jest wiadomy przeto wzywa się Teodorę Chochorowską i Jana Sekułę, aby w przeciągu jednego roku od daty trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w tutejszym sądzie się zgłosili i deklaracyę do spadku po ś. p. Antonim Sekule wnieśli w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadku po Antonim Sekule ze zgłaszającemi się spadkobiercami i kuratorem dla nich w osobie adw. Dra Jarosza ustanowionym przeprowadzoną i przypadła dla nich część spadkowa tymczasem aż do dostarczenia dowodu ich śmierci w depozycie sądowym zachowaną będzie.

Nowy Sącz 18 marca 1880.

(2937 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1327. C. k. sąd powiatowy Dobczycki podaje do wiadomości, iż celem zapłacenia Rubinowi Rozenowi kwoty 70 złr. z pn. odbędzie się w dniu 7 czerwca 1880 o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż realności l. 112 w Dobczycach położonej, także niżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania wynosi 300 złr.

Wadyum 30 złr.

Bliższe warunki sprzedaży przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dobczyce dnia 22 marca 1880.

(2942 1—3) **Edykt.**

L. 2969. C. k. sąd powiatowy w Sokalu podaje do wiadomości, że dnia 17 czerwca 1880 od 10 godziny przed południem odbędzie się przymusowy przetarg 1/3 części realności Iwana i Paraszki Orysiuków w Horodłowicach pod l. 69 położonego, ciała hipotecznego niestanowiącego, na rzecz Teodora Kochalewicza, celem wydobycia wierzytelności 100 złr. pod ulżającemi warunkami, które przejrzeć można w registraturze.

Cena wywoławcza 230 złr. a. w.

Zakład 5 prc. — 11 złr. 56 ct.

Sokal dnia 23 marca 1880.

(3036 1—3 **Edykt.**

L. 8378. C. k. sąd powiatowy w Nisku ogłasza, że Jakób Wąsik wytoczył pod dniem 19 kwietnia 1880 l. 3370 przeciwko Tomaszowi Wąsikowi i innym pozew o wyłączenie z pod zastawniczego opisania kawałka gruntu z realności włościańskiej lk. 212/314 w Kamieniu zwanego „Poręba“, na który wyznaczono termin do rozprawy na dzień 4go czerwca 1880 o godzinie 9 przed południem w sądzie tutejszym.

Jakóba Wąsika, dla którego jako z miejsca pobytu niewiadomego ustanawia kuratorem Jana Pazia, wójta w Kamieniu, wzywa się przeto, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebnej do obrony informacyi albo sądowi innego przedstawił pełnomocnika, gdyż inaczej powstałe z tego zaniedbania szkodliwe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Nisko dnia 19 kwietnia 1880.

(3035 1—3) **Edykt.**

L. 4185. W dniach 3 czerwca i 2 lipca 1880 o 10tej godzinie przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 798/a w Paiowiu położonej własność Jana Chomiaka stanowiącej, na rzecz c. k. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 2287 złr. 68 ct. w. a. z pn.

Cena wywoławcza 4500 złr.

Wadyum 450 złr.

Niżej ceny szacunkowej nie nastąpi sprzedaż.

Bliższe warunki licytacyjne można przejrzeć w ts registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Nadwórna 2 grudnia 1879

(3034 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1127. W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie się na zaspokojenie należytości Berla Pinelesa w sumie 87 złr. 84 ct. w. a. publiczną sprzedaż realności w Kołodziejowie pod l. k. 20 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w 3 terminach dn. 15 czerwca, 15 lipca i 3 sierpnia 1880 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania jest cena szacunkowa 150 złr.

Wadyum 15 złr. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Halicz dnia 28 lutego 1880.

(3004 1—3) **Obwieszczenie.**

L 781. Zawiadamia się niewiadomego z życia i pobytu Macieja Majewskiego z Kawęczyna, że Katarzyna z Dziedziaków Celuchowa dnia 14 lutego 1880 l. 781 wniosła przeciw niemu skargę o 12 złr. 50 ct. aw. którą się doręcza kuratorowi Piotrowi Knotowi z Kawęczyna i do rozprawy według postępowania drobiazgowego termin na 21 czerwca 1880 o 9 rano naznacza.

Macieja Majewskiego się wzywa, aby albo sam stanął lub innego pełnomocnika zamianował, inaczej spór ten z ustanowionym kuratorem przeprowadzonym a wezwany za złe skutki z niezgłoszenia się sam odpowiedzialny będzie.

C. k. sąd powiatowy

Dębica dnia 20 kwietnia 1880.

(3018 1—3) L. 354.

Konkurs

na posady nauczycielskie w okręgu gródeckim:

1. Przy szkołach etatowych z płacą 300 zł. rocznie i wolnem pomieszkaniem:
   a) w powiecie gródeckim: w Barze, Obroszynie, Rodatyczach, Stawczanach.
   b) w powiecie rudeckim: w Koropużu, Michalewicach, Nowosiółkach gościnnych.
2. Przy szkołach filialnych z roczną płacą 250 zł. i wolnem pomieszkaniem.
   a) w powiecie gródeckim: w Łozinie i Rokitnie
   b) w powiecie rudeckim: w Bieńkowej Wiszni, Podhajczykach, Pottoreach i Powerchawie.
3. Na posadę młodszego nauczyciela lub nauczycielki przy szkole mieszanej 4. klasowej w Rudkach i Komarnie z płacą roczną po 270 zł. w. a.

Udokumentowane podania wraz z wykazem poprzedniej służby wnosić należy za pośrednictwem władz przełożonych do Rady szkolnej okręgowej w Gródku najdalej do dnia 15 czerwca 1880.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Gródek dnia 26 kwietnia 1880.

(2939 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3144 C. k. sąd powiatowy w Nisku wiadomo czyni, że w dniach 31 maja, 5 lipca i 9 sierpnia 1880, każdym razem począwszy od godziny 10 z rana odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod l. c. 416 w Kamieniu położonej.

Zakład wynosi 143 zł. w. a. warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w Sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 12 kwietnia 1880.

(3037 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 429. Podaje się do powszechnej wiadomości, że celem wydobycia pretensyi spadkobierców Andrucha Techlowiec w kwocie 28 zł. w. a. z pn. sprzedaną zostanie w drodze publicznej licytacyi realność dłużników Iwana Kasica, Hrynia Techlowiec i Maryi Kich własna w Rzyczkach pod l. d. 43/58 położona, ciała tabularnego niestanowiąca na 443 zł w. a. oceniona na terminach 10 maja 1880, 24 maja 1880 i 31 maja 1880. każdym razem o godzinie 10 rano.

Akt zastawnego opisania i warunki licytacyjne przejrzeć można w tu. s. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rawa 20 marca 1880.

(2933 1—3) **Edykt.**

L. 15221. Celem zaspokojenia wierzytelności 400 zł. w. a. i odsetków 15% od 1 marca 1876, jak Dom VI. pag 475 n. 42 on. i pag. 479 n. 50 on. w stanie biernym części realności l. k. 179 m. w Przemyślu wedle Dom. II. pag. 376 n. 15 haer. na imię Markusa Altera Himmelsteina zapisanych na rzecz Józefa Müllera intabulowanych. tudzież kosztów w kwotach 8 zł 11 ct. i 4 zł. 97 ct. i 17 zł. w. a. przyznanych zostaną powyższe części realności dnia 28 maja 1880 i 28 czerwca 1880 o godzinie 10 przed południem w drodze licytacyi sprzedane.

Cena wywołania wynosi 1661 zł. 72 1/2 ct., wadyum 167 zł. w. a.

Dalsze warunki licytacyi i akt szacunkowy są złożone w tus. registraturze.

O tem zawiadamia się wierzycieli: Serle Weinberg, Srula Weinberg, Alexandra, Tomasza Matyszkę, Wolfa Wahla, Perle Mali Wahl, Lipy Meysels i Mojżesza Ente, których miejsce pobytu nie jest wiadome, tudzież tych wierzycieli, którzy po dniu 30 października 1879 prawo zastawu do wyżrzeczonych części realności nabyli, lub którymby obecna uchwała i dalsze uchwały w tej sprawie, albo wcale nie, albo nie wcześnie doręczone zostały do rąk kuratora adw. Dr. Czajkowskiego, którego w tym celu ustanawia się i obecnym edyktem.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl dnia 25 lutego 1880.

(2982 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 1855. C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia kwoty 44 zł. 25 ct. w. a. z pn. Iwanowi Bas od Fedka Petruch, spadkobiercy Wasyla Petruch należącej się odbędzie się w dniach 12 maja 1880, 9 czerwca 1880 i 14 lipca 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż gruntu Pichowice pod l, k. 72 w Wierzbowie położonego, ciała tabularnego niestanowiącego a to przy pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 80 zł. w. a przy trzecim zaś niżej takowej sprzedaną zostanie, a każdy chęć kupienia mający wadyum w kwocie 8 zł. przed licytacyą złożyć winien.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły opisania i oszacowania można przejrzeć w tusądowej registraturze, podatki zaś i inne ciężary w miejscowym urzędzie podatkowym.

Brzeżany 31 marca 1880.

(2986 3—3) **Edykt.**

L. 777. Wojniłowski sąd powiatowy przedsięweźmie w sprawie Ewy Pawluk przeciw Janowi Myszków o 223 zł. w. a. z pn. dnia 29 kwietnia 1880, 19 maja 1880 i 9 czerwca 1880 każdym razem o godzinie 9 rano egzekucyjną sprzedaż część niemającej ciała tabularnego realności pod l. kons. 33 rep. 23 w Siwce Wojniłowskiej Jana Myszkowa w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 1690 zł. a. w. zakład 10/00. Akt ocenienia i warunki licytacyjne do przejrzenia w aktach.

Wojniłów dnia 23 marca 1880.

(2841 3—3) **Edykt.**

L. 5096. Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Konrada Głotz, Franciszka Ksawerego Wierzejskiego, Leibę Hullesa, Teodora Hulimkę, Jana Christianiego, Błażeja i Barbarę Rogoziewiczów, Bartłomieja Małuję i Ignacego Kremarskiego, a względnie nieznanych spadkobierców tychże, że Aniela Skarzyńska, Felicya Sozańska, Stanisław Pawlikowski, Łucya Hoszowska, Julia Nowakowska i Feliks Kremarski na dniu 17tym lutego b. r. do l. b. 2504 wnieśli w tym sądzie obwodowym pozew, przeciw wymienionym wyżej z życia i miejsca pobytu niewiadomym pozwanym, a względnie przeciw nieznanym spadkobiercom tychże, tudzież przeciw prokuratoryi skarbu we Lwowie (w zastępstwie należytości skarbowych) Instytutowi wdów i sierot po gr. kat. księżach na ręce przewodniczącego komisyi Jego Excellencyi księdza Metropolity Sembratowicza tudzież przeciw Róży hrab. Lanckorońskiej, Eustachemu Rylskiemu Henrykowi Rylskiemu i Leopoldynie Horodyńskiej, o uznanie za zgasłe praw pozwanych do części sumy kupna dóbr Daszawy w kwocie 3450 zł. na rzecz Piotra Głogowskiego w depozycie przechowanej, i do jej przyrostów, tudzież o przyznanie do niej wyłącznych praw powodom że dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu rzeczonych wyżej pozwanych postanowiono adwokata Dr. Pawlińskiego (z Sambora) kuratorem, zaś adwok Dr. Wołosiańskiego (z Sambora) zastępcą tegoż i pozew wyżej wymieniony dla nich na ręce adwokata Pawlińskiego doręczono z wezwaniem wniesienia obrony do dni 90ciu.

Wzywa się przeto pozwanych wyżej wymienionych z życia i miejsca pobytu niewiadomych, ażeby miejsce pobytu ich wskazali, lub postanowionemu dla nich kuratorowi potrzebne w tym sporze środki obrony dostarczyli.

Sambor dnia 6 kwietnia 1880

Doniesienia prywatne.

40 korcy kukurudzy nasiennej **„Karliki“** sprzedaję korzec z workiem i dostawą do stacyi kolei żelaznej **w Ottyni** po **9** zł **50** ct **W Chlebiczynie górnym** poczta Ottynia.

(3049) ***PAWEŁ ARŁAN.***

Stare węgierskie

WINO

naturalne

z wyśmienitych gron, wzmacniający trunek domowy, przesyła się franco ze stacyi w **w St. Georgen,** w beczkach **po 25, 50 i 100 litrów** t. j.

Wino białe stare Iszej sorty od litra 25 ct.
Wino białe stare IIgiej „ „ 22 ct.
Wino czerwone stare Iej sorty „ 28 ct.

We flaszkach po 70 centilitrów:

1 flaszka białego wina stołowego wyborn. 35 ct.
1 flaszka czerwonego „ „ po 40 ct
1 flaszka wina desertowego słodkiego po 70 ct.
1 flaszka wina wyskoku tłustego „ po 1 zł.
wraz z flaszkami w pakach po 12 i 25 flaszek dobrze opakowanych. Beczki i paki po cenie kupna.

Zamówienia wystosować do

K. Geiringer,

właściciel winnic i piwnic winnych w **St. Georgen** koło **Pressburga** na Węgrzech.

(2786 2 3)

Po raz pierwszy sprowadzone świeże i naturalne **WODY MINERALNE** krajowe i zagraniczne otrzymuje i poleca nowo otworzony handel **JÓZEFA PADEWSKIEGO we LWOWIE.** Wysyłki na prowincyę zwrotną pocztą.

(2765 8—?)

W Janowie pod Lwowem

dwa młyny wodne

od 1go października b. r. do wydzierżawienia. — Bliższej wiadomości udzieli Zarząd dóbr w miejscu (2857 3—6)

Księgarnia

F. H. Richtera

we Lwowie otrzymała na skład główny dzieło najnowsze

Klemensa Kanteckiego

Stanisł. Poniatowski

kasztelan Krakowski

Ojciec Stanisława Augusta.

W dwóch tomach.

Cena **4 złr.** w wal. austr.

Polecamy to dzieło, o którem powiedział recenzent „Czasu“: Gruba ta książka czyta się jak powieść, a uczy więcej niż niejedna historya owej epoki... To pewna, że nie można dobrze zrozumieć Stanisława Augusta nie poznawszy bliżej jego ojca i że potrzeba przestudyowawszy dzieła Kalinki: „Ostatnie lata Stanisława Augusta“, i „Sejm czteroletni“ — przeczytać także książkę p. Kanteckiego o Stanisławie Poniatowskim. (3046 1—3)

L. 44. (2994 3—3)

Zaproszenie.

Walne zwyczajne

Zgromadzenie

członków

Towarzystwa kredytowego

„OSZCZĘDNOŚĆ“

w Tłumaczu

Stowarzysz. zarejestr. z nieograniczoną poręką

odbędzie się ***dnia 12go maja 1880 r.*** o godzinie 5 po południu w sali Rady powiatowej Tłumackiej, na które podpisana Rada nadzorcza szanownych członków zaprasza.

Porządek dzienny.

1. Sprawozdanie z czynności za rok 1879.
2. Przedłożenie rachunków i bilansu za r. 1879 i wydanie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Podział czystego zysku.
4. Wybory do uzupełnienia Rady zawiadowczej
5. Wnioski o zmianę statutów.

Rada nadzorcza Towarzystwa kredytowego „Oszczędność“ w Tłumaczu, Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Alfred Orenstein, Prezes.
Stefan Skawiński, Sekretarz.

(2993 2—3) Liczba 367.

Obwieszczenie.

Celem wydzierżawienia dochodów z propinacyi połączonej z zakładem komunalnym w mieście Rohatynie z przedmieściami na czas od 1 stycznia 1881 do końca grudnia 1883 odbędzie się w magistracie tutejszym dnia 19go maja 1880 pierwsza a w razie niepomyślnego skutku dnia 2 czerwca i dnia 30 czerwca 1880 trzecia licytacya, zawsze w godzinach od 9 rano do 5 po południu.

Cena wywołania wynosi 16020 zł. w. a. od której każdy przystępujący do licytacyi 10 prc. wadyum w gotówce złożyć będzie obowiązany.

Bliższe warunki zostaną zawsze w godzinach urzędowych na żądanie do przejrzenia okazane.

Z Magistratu kr. wol. Miasta Rohatyn dnia 27 kwietnia 1880.

w aptek. PP. Traszczyńskiego i Redyka, aptece P. Mikolascha, Dra Mankiewicza, oraz P. Golichowskiego.

(6002 15—25)

PAPIER WLINSI

Ogromne powodzenie tego środka zależy od jego własności sprowadzania na powierzchnię ciała zapaleń i rozdrażnienia, które dotknęły najżywotniejsze organa; tym sposobem przeciąga on chorobę na części ciała mniej delikatne i daje większą łatwość uleczenia takowej. Najznakomitsi lekarze zalecają go przeciw **katarom, kaszlom, nieżytowi oskrzeli, chorobom gardlanym, grypie, gośćcowi, bolom w krzyżach** i t. p. Użycie tego papieru bardzo proste, jedynie przyłożenie wystarcza i pozostawia tylko lekkie świerzbienie. — Cena pudełka **1 fr. 50 c.** w **Paryżu.**

Dostać można we Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Ruckera; w Czerniowcach w aptece p. Golichowskiego.

(7850 11—12)

SZEMATYZM

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstw. Krakowskiem

na rok

1880

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi

„Gazety Lwowskiej.“

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

Do najęcia

3 pokoje z dwoma wchodami, z kuchnią, piwnicą i strychem od **1 maja b. r.** Ulica św. Łazarza Nr. 1 lit. A.

Szuka się

pomieszkania

złożonego z **9 do 10 pokojów** w dzielnicy schludnej i niezbyt oddalonej od śródmieścia, na **dole** lub na **pierwszem piętrze.** Pomieszkanie ma być podzielne w ten sposób, aby tworzyło trzy partye z równą ilością pokojów, **dwie** z kuchniami, trzecia bez kuchni, niekoniecznie na jednem i tem samem piętrze. Pierwszeństwo mają pomieszkania w pobliżu ogrodu jezuickiego, lub same z ogródkiem. Pomieszkania te mogą być wynajęte **od 1go lipca** lub **wcześniej.** — W razie odpowiednich warunków mógłby być wynajęty cały mały dom. Oferty przesyłać należy do **Administr. „Gazety Lwowskiej“** bez pośrednictwa trzecich osób.

Towarzystwo

Société française de cire minérale et pétrole

zamierza oddać w drodze przedsiębiorstwa wszelkie roboty murarskie i ciesielskie do dwóch wielkich koszar dla robotników, czterech domów dla urzędników i zabudowania na konsum, oraz roboty ciesielskie do urządzenia nad powierzchnią ziemi szybu dobytkowego za pomocą machiny parowej.

Dotyczące tej budowy plany przejrzeć można w biurze technicznem fabryki na Wolance w Borysławiu.

Uzdolnieni przedsiębiorcy zechcą wnieść swe offerty do Dyrekcyi fabryki najdalej do 5go maja 1880.

L. 470. (3021 1—3)

Towarzystwo zaliczkowe

w KROŚNIE

przyjmuje wkładki oszczędności i oprocentowuje takowe

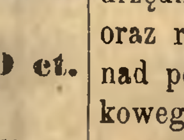
za **30**-dniowem wypowiedzeniem po **5%**
za **90**-dniowem „ po **6%**

Poprzednio ulokowane wkładki pozostają oprocentowane do dnia 1 lipca b. r. według dawniejszej stopy procentowej.

DYREKCYA.

(2886 3-3)

L. 9421. Towarzystwo Ces. kr. uprzyw. (3020)

kolei żelaz. Lwowsko- Czerniowiec.-Jasskiej.

Wydzierżawienie

restauracyi na dworcu Lwowsko-Czerniowiecko-Jasskiej kolei żelaznej we Lwowie.

Wymieniona wyż restauracya wraz z prawem propinacyjnem w obrębie dworca kolejowego jest zaraz do wydzierżawienia.

Osoby mające chęć objąć dzierżawę zechcą dotyczące oferty wnieść najdalej do 10 maja r. b. do niżej podpisanej Dyrekcyi ruchu, gdzie też wszystkie wyjaśnienia względem dzierżawy prawa wyszynku jakoteż i co do odnośnych warunków otrzymać mogą.

Lwów 28 kwietnia 1880.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12, dom Wernera.